

ئایا خودا پیویستی به به دیهینانی گهردوون ههیه ؟ خودا بیّچی مریّقه کانی به دیهینا؟ بیّچی خودا هه ندیّك به ناشرینی دروست ده گات؟ بیّچی خودا هه ندیّك به كهمنه ندامی دروست ده كات یاخود ناته ندروستیان ده كات؟ پاش مردن خودا چیّن زیندوومان ده كاته وه؟ چیّن ئینكاری بوونی خودا ده كه ن؟ بیّچی پیّویسته ئاشنابین به ناوه جوانه كانی په روه ردگار؟

تەفسىرى نوور

خودا بۆچى گەردوونى بەدىھينا؟

ناوی کتیّب: خودا بوّجی گهردوونی بهدیهیّنا؟ نووسینی: نوّزگان نوّزه وهرگیّرانی: ناوات عبدالله بابان تیراژ: (۲۰۰۰) دانه نوّبهی چاپ: یهکهم

لهبه پێوهبه رایه تی گشتی کتێبخانه گشتییه کان ژماره (۲۰۰۲)ی ساڵی ۲۰۱۱ ی پێ در اوه

مافی لهچاپدانهوهی ثهم بهرهممه پارنزراوه بۆ ناوەندی راگەياندنی ثارا

خودا بۆچى گەردوونى بەدىھ<u>ن</u>نا؟!

نووسینی ئۆزكان ئۆزە

ومرگێڕانی ئاوات عبدالله بابان

چاپی یهکهم ۱٤٣۲ ك — ۲۰۱۲ ز

ئەو پرسيارانەى تامەزرۆى زانىنى وەلامەكانيانم

٦	وەلامى نوى بۆ پرسيارى نوى
١٠	خودا بۆچى گەردوونى بەدىھيّنا ؟
۲۰	ئايا خودا پێويستى به بەدىھێنانى گەردوون ھەبوو؟
٣٥	خودا بۆچى مرۆڤەكانى بەديهێنا؟
٤٩	بۆچى خودا ھەندىك بەناشىرىنى دروست دەكات؟
	بۆچى خودا ھەندىك بە كەمئەندامى دروست دەكات
٦٧	ناتەندروستيان دەكات ؟
	پاش مردن، خودا چۆن زيندوومان دەكاتەوە؟
۹۹	چۆن ئىنكارى بوونى خودا دەكەن ؟
144	بۆچى پێويستە ئاشنابين بە ناوە جوانەكانى پەروەردگار

وهلامي نوێ بۆ پرسياري نوێ

گەر يادت بنت لە كتنبى پنشودا پنم وتىت: "ئەگەر پرسىارنىك لە منشكدا دروست بنت، بنگومان وەلامنكى ھەيە.". " ھەرگىز سىل مەكمەرەوە لەپرسىيار كىردن! دەسىت بگىرە بىه كليلىي پرسىيارەكانەوە و ھەتا دەتوانىت خودكنشى بكه! بەدوويىدا وەلامىكى مەزن دەردەكەونىت..."

ئەمانە تەنھا شىتانى سەرزارەكى ئەبوون، بەلكو لەبەرئەوەى بروام بەبابەتەكە ھەيە وتوومن. ھەروەھا خودى خۆيشىم ھەتا ئەمرۆ لە ھىچ پرسىارىك سلم نەكردۆتەوە.

بهتاییسه تهوپرسسیارانهی تاوه زمیسان دهوروژاند، ههمیشسه باوه پم به به به بیگومان وه لامیکیشی ههیه.

مادهم خودا پرسياريكى خستوهته بيرمهوه، ئهوا لهجيگايهكدا وهلاميك چاوه پوانم دهكات، وه لى بى گهيشتن پييان پيويسته ههولبدهين.

چونکه وه لامه کان به نرخن و مانه وه ی نرخی هه ر کالایه ک، خوازیاری تیکنشانه.

تێڣکره! ڕێۯێڬ لەڕێۯان وەلامێکی زێر بەنرخی پرسیارێڬ، که هەرگیز بیرت لێنهکردێتهوه، چنگت دهکهوێت. بهلام دەست بهجێ له به هاو نرخی تیناگهیت، نه مه له کاتیکدا، به های وه لامگه لیك تاسه مه ندی زانینیان بوویت و ناره قت بن رشتوون، باش ده زانیت.

بن وینه: ئهگهر لهبری زانای گهوره ئهدیستن کهچهندین تاقیکردنهوهی ئهنجامسدا لهپیناوی دهستخسستنی چسترنیتی دروستکردنی گلزپی کارهبا له فانوسیکی شوشهی بهتالکراو له ههوا و داهینانی ئهو گلزپه، دووکهلکیش پاککهرهوهیهك بی هیچ ههولدانیك بیروکه که فیر بووایه، ئایا بهمه زور خوشحال دهبوو و وهدهستبهجی دهستی دهدایه دروست کردنی گلزپ؟ ههرگیز وا ههست نهکهیت!

به های وه لامی گهوره ته نیا لای که سانیکه پرسیاری گهوره یان هه بیت و له ییناوی دوزینه وه ی وه لامدا خویان ماندوو بکه ن

که وات و هرن با به دوی پرسیاره کانمان بکه وین و بزانین چ و ه لامگه لیکی مه زن له پشتیانه و هن...

له کتیبی یه که مدا به ناوی (برچی ناتوانم خودا ببینم)، هه ولماندا وه لامی چه ند پرسیایک ده رباره ی په روه رینی مه زنمان بده ینه وه . پرسیاره کانیش بریتی بوون له:

- بۆچى ناتوانم خودا ببينم؟
 - خودا چەندە گەررەيە؟
 - خودا لهكوييه؟
- ئەدى كى خوداى بەدىھىناوە ؟

- بوونی خودا چلزن بوونیکه؟
 - بۆچى خودا يەكتايە؟
- خودا چۆن دەتوانىت لەھەمان كاتىدا ئەو ھەموو كارە ئەنجام ىدات؟
- بۆچى خودا بۆبەرھەم ھێنانى ميوھ ، درەختەكان دەئافرێنێت؟
 - گەر خودا بەدىھێنەرە، ئەى سروشت چ كارەيە؟

لهگهان تودا پیکهوه بهدورودریژی قسهمان کرد و ههولماندا وهلامی شهم پرسیارانه بدلزینهوه، نهمانه پرسیارانیکی قورس بوون. به لام ههولماندا و ماندووبووین، بزیه خودا وه لامی پرسیاره نهستهمهکانی بهدیاری بن ناردین.

ئێستا ئىدى ھەردووكمان ئافرێنمان باشتر دەناسىن. باوەرێكى يتەوترمان بە بوونى ئەو ھەيە.

به لام دهبینم پرسیاری نویّت لادروست بووه، کهوایه وهره پیّکهوه بچینه گهشتیّکی دیکه.

وهدوى پرســيارهكان دهكــهوين، بــابزانين چـــۆن وه لامێــك چاوهروانمان دهكهن، ههموو پێكړا دهيانبينين...

((ئۆزكان ئۆزە))

خودا بۆچى گەردوونى بەديھێنا ؟

خوای گهوره دهفه رمویّت: " ئیمه ئاسمان و زهوی و نیوانیانمان به بی سوودو له خوّرایی دروست نه کردووه، ئهمه گومانی ئهوانه یه کهوا کافرن و باوه ریان به خواو پیغه مبه ر نییه، هاوار بن ئهوانه له ئاگری دوّره خ. " ص: ۲۷

دهکریّت تر ببیته وینه کیشیکی به توانا، کاتیّك فلّچه کانت هینا به سه ر په په که دا تابلایه کی رهنگینی گولّی جوان، دارودره خت و نیگاری جزراو جزر وا بکیشیت که هیچ که سیکی دیکه نه توانیّت هاوینه ی دروست بکات...

به لام ئهگهر ئیمه تابلق کیشراوه کان نهبینین، ههرگیز بومان دهرناکه ویت که تق وینه کیشیکی به توانایت ... ته نیا خودی خوت به تواناکانت، ده ستره نگینی و زیره کییه که تده زانی.

ئهگهر بتهوی کهسانی دیکهش نهمانه بازانن و ببیان شهوا پیریسته وینه بکیشیت و نیشانی نهوانیشی بدهیت. بی نمونه پیشانگایه ک ده کهیته و و خه لک بانگیشت ده کهیت، خه لکیش ده بین و بهرههمه کانی دهست ره نگینییه که ی تی ببیان، به مجزره هه موو تیده گهین تی چه نده سنعه تکاریکی مه زنیت.

ریدزت لیدهگرن و به حهیران بوونیکی زوّره و تهماشهای سنعه تهکانت ده کهن که له کاره کانت ورد دهبنه و تاکو بزانن چوّن دره ختیکت دروست کردووه، گوله کانت به کام رهنگ بوّیه کردووه، چوّن کرا به کیشانی دوو هیّلی ساده نه سپیکی نهوه نده به وه فا و کهرویشکیکی نهوه نده نیسك سوك دروست بکه یت !...

ئهگەر نا هىچ يەكۆك لە ئۆمە نازانۆت بە چ جۆرۆك ئەم پەرانەى فۆچەكانيان بەركەوتووە، گۆراۈن بە گولا و گولازارى جوان، درەخت و دىمەنى جۆراۈجۆرى وا كە ھىچ كەسىۆك نەتوانۆت ھاوشىۋەيان دروست بكاتەوە ... گەر ئەم چاكەيەت لەگەل نەكردىنايە و كارەكانت بىق نەخسىتىنايەتە روو، ئەوا ھونەرى وۆنەكۆشان و سىنعەتكاريەكەى تق، بق ئۆمە وەك شىتۆكى نەزانراو دەمايەوە ...

به لّی به هه مان شیوه، نه که رخودا مه یلی به دیهینانی گهردوونی نه کردایه، نیمه هه رگیز نه ومان نه ده ناسی، چونکه شه و کاته وه ك هه موو شتیکی تری ناو گهردوون نیمه ش نه ده بووین...

تەنھا خودا ھەبوو...

چونکه هیچ شتیک و هیچ کهسیک نهبوو، تهنها خودا ههبوو، همووه همهووه همووه همودا به راموه ی همیچ شمتیک بمدی بهینییت همور بهدیهینه ربووه.

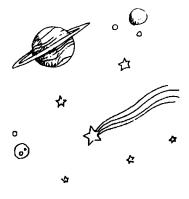
به لام تەنيا زاتى خۆى ئەمەى دەزانى.

بەرلە ھێنانەبوونى ئەو ئەستێرانەى ژمارەيان لە لمى كەنار

دهریاکان زیاتره، توانا و هیدزی خودا ههر ناکرتابوو.

ئسه و به راسه هه نسسو رانی ئه ستیره کانی له و نیوه ندی تاریکی ئاسماندا و به بی پیکداکیشان..

وه لى ئەمسەش تىسەنيا خسۆى دەيزانى چۆن...

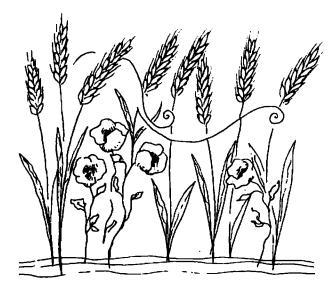

به رله وهی له نیّوان چه ندین هه ساره و نه ستیّره ی ناسماندا زه وی هه لّب ریّریّت، سه رپی شی بکات به به رگه هه وایه کی شینی دلّگیر، پووی زه وی برازیّنیّته وه به ده ریا، ناوه به خورده مه کان و چیاکان و پاشانیش نه شه و جموجول به رجه سته بکات به به خشینی ریان، هه رله پووه ک و ناژه ل و مروّق و هه موو چه شنه زینده و هرارنی دیکه، نافریّنی مه زن هه رخاوه نی ریان بوو ...

ههر ئهوه دارای بهخشین و نیدامه پیدهری ژیان بوو... وهلی تهنها زاتی مهزنی خوّی دهزانی چوّن ..

به را به پازاندنه وه ی پووی زهوی و باخ و باخچه کان به گول و گولان و گولان د...

بەرلە رەنگ كردنى ئەر گولانە بەرەنگى جياواز...

بەرلە پىدانى بىزنى كول بە كول و رەنكى ئالتونى بە كوللە بەيبون...

وه به رله جێگيرکردنی ئه و بوکه ڵڒچکانه ی که وه ك بروسکه ی ئاگر هه ڵبه ز ودابه ز دهکه ن، خواوه ند هه ر به دیهێنه رێکی مه زن و بێ هاوتابوو.

به لام ئەمەش تەنيا زاتى مەزنى خۆى دەيزانى...

خواوهند ئهم ناو و سیفاتانه و چهندینی تری لهو شیوه ...

زور ميهرهبان بوو لهگهل ههموو دروست كراويكدا...

به دیهینه ریّك بوو که توانای به دیهینانی به دیهاتوه کانی خوّی له سهر شیّواز و جوّری هه مه چه شن هه بوو.. به و شیّوه ی مه یلی ده کرد زینده و هرانی به خیّو ده کرد و خوّراکی برّ به دی ده هیّنان..

زانای ردها بوو، هیچ شتیک نهبوو لهدهرهوهی بازنهی زانستی نهودا بیّت..

بیسهری ههموو دهنگ و سهدایهك بوو..

بینه ری ره های هه موو شتیکی نیو رووناکی یاخود تاریکی، دوور یاخود نزیك بوو، هه رخی به دیهینه ری (بینین) بوو..

مریّنه ری زیندووه کان و زیندووکه رهوه ی مردووه کان بوو..

خەزىنىەكانى بىن كۆتا، سەخاوەندمەندىي و بەخشىندەيى بىن سنوور بوو..

> پووناککه رهوهی ههموو تاریکییه کان بوو.. بپوابه خشی دلان بوو..

> > الرحمن بوو، الرحيم بوو..

به لام ههموو ئهمانه تهنيا زاتى مهزنى خلاى دهيزاني...

ئیدی پهروه رینمان ویستی بناسریّت. ویستی ههموو شهم جوانیانه ببینیّت و پیشانی خه لکیشی بدات بزیه گهردوونی هیّنایه بوون...

به لى ئەم گەردوونە پێكڕا، لەپێشانگايەكى گەورە دەچێت كە بەھسەموو شىتێكى ناويسەوە دەرخسەرى نساوە جوانسە لسەژمارە نەھاتووەكان و سنعەتە بى سنورەكەيەتى..

له ههریه کی له تابلزگانی شهم پیشهانگایه دا ورده که اری و گهوره یه کی تری سنعه تی شهو دهبینین...

ئاسمانى شين تابلۆكەيە..

شهوه سامال و ئەستىرەبيەكان تابلۆيەكى تر..

بالى پەپولەكان تابلويەكى تر..

درەختە بەردارەكان تابلۆيەكى دىكە..

وه ههموو بیخووه شیره خوره کانی که مهمکی دایکیان دهمژن تابلویه کی جیاوازی دیکهیه، دهرخهر و دره وشانه وهی شهفه قهتی بی سنوری پهروه ردگاره له دلی دایکاندا...

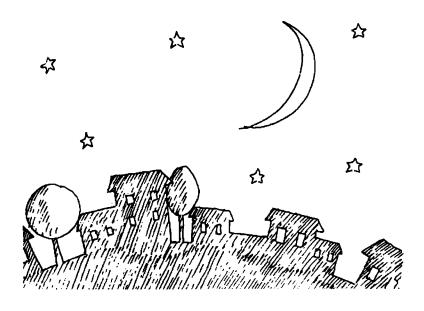
همه رکه چاومان کرده وه و لهچوارده وری خومان پوانی به ناشکرا گه لی تابلوی لهم شیوه یهی میهره بانی نه و دهبینین.

هەندىكمان دەلىين (ماشاءالله).

"ماشاءالله! خودا مهیلی دروست کردنی پهپولهگهلیّکی وهها جوان و قهشهنگ و رهنگاورهنگی کردووه و بهپیّی ئهو ویستهی خوّی بهدیهیّناون!"

ههنديْكمان دهليّين (سبحان الله) .

"سبحان الله! پاك و بنگهردی بق ئه و خودایه ی ئاسمانی جوانی بنگهددی دروست تكردووه و بسه په له هسهوره ناسكه كان پازاندویه تیه وه، دووره له ههموو كهموكوری و ناته واویه ك شادی وخقشی ده به خشینته چاوی ته ماشاكه رانی. به پاستی ته نیا زاتی ئه و زانایه به ته واوی شتان."

هەندىك دەلىن (الله أكبر).

"الله أكبر! ئه و كه سه ى روخسارى شه وه زهنگى به ملياره ها ئه ستيره دره خشان كردووه، چه نده گه و ره يه!.

ئەر كەسەى لە دەرياى ئاسماندا مەلە بە ئەستىرەكان دەكات، چەندە گەررەيە!.

ئەو كەسەى يەك لەو ئەستىرانە كە (خۆرە) كىردوە بەگلۆپىكى مىدنن و مانگىشىكى وەك مىقرمىكى داگىرسىداو ھەلواسىدە بەراسەرمانەوە، چەندە گەورەيە!

ئایا خودا پێویستی به بهدیهێنانی گهردوون ههبوو؟

خواى گەورە دەفەرمويت: "هەموو شتيك له هەموو باريكدا پيويستى به خودا هەيە، خودا پيويستى به هيچ شتيك نييه" الإخلاص: ٢

چاوه روانم ده کرد پرسیاریکی لهم جوره بیته بیرت.

چونکه له دنیای مرزفدا ههرکایک لهبهرخاتری پیویستییه ک ئهنجام دهدریت.

بق وینه، کهسیک له بازار میزیکی بهقالی دادهنیت و لیمقی له سهر دهفرقشیت، لهبه رخاتری دهست که وتنی پاره نهم کاره دهکات دروستتره بلاین لهبه رئه و پیویستیانه ی که به پاره دهست دهخرین، وه ک خقرراک، نان، ناو، جلوبه رگ، مال و هند ...

ئەگـەر پۆژێـك لـەپۆژان بەشــێوەيەكى چـاوەپوان نــەكراو، مىراتيەكى زۆرى بى ئەندازە بى كابراى لىمى فىرۆش بمىنىنتەوە، چىدى كارى لىمى فرۆشى ناكات چونكە ئىتر پىويسىتى بە پارە نىيە.

وه لی گهر بینیت سهره پای نهوه، کابرا ههر به رده وام بوو لهسه ر کاره کهی و وه ک جاران هه و آی ده دا، بـ قت ده رده که ویّت که نهم کابرایه به هری پیداویستییه وه به پاره لیّمی نافر قشیّت.

به لکو لهبه رئه وه ی حه زو ویستی له لیمن فرزشتن ههیه شهم کاره ده کات.

ئهگهر بنت و ببینیت بهخوّرایی لیمن دهداته ئهوانهی بی پارهن، بگره پاره له هیچ کهسنک وهرناگرنت، ئیدی به دلّنیایهوه تندهگهیت که نهم لیّمی فروّشه لهبهر پیّویستی نهم کاره ناکات.

گەر لەر بېرسن :

ئايا تى چ پىرىسىتىەكت بەرەپ لىەبازاردا لىمو بفرۇشىت؟ لە رەلامدا دەلىت:

"خق لهبهر ئهوه نییه پیویستم پیی بیت، لیمق دهفرقشم! من پیویستم به پارانه نییه لهبهرامبه فرقشتنی لیمقکهوه وهریدهگرم! به لکو حهزم لهکاری لیمق فرقشییه، پیشکهش کردنی لیمق به خهنکی بق من چیژیکی تایبهتی خقی ههیه."

لیمزفرزشه که به هزی نهوه ی ناره زووی له کاره که ههیه ، ده وله مهند و سه خییه نهم کاره ده کات. له به رئه وه ی دابه شکردنی لیمنز و له و رینگه یه شه وه د لخز شکردنی خه لکی نهم خزشحال و شادمان ده کات.

ئهگهر ئهو كاره نهكات هيچى لى كهم نابيتهوه و كهس ناتوانيت ييي بليّت:

"بۆچى لێمومان بەسەردا دابەش ناكەيت! "چونكە ئەق مەجبور نىيە بەق كارە،

که واته له دنیای مرز فیشدا که دارای پیداویستی لهبن نهاتووه، ههندی جار بهبی چاوه روانکردنی به رامبه ری ماددی و لهبه رچاوگرتنی سود، بریک کاری باش و خیری نهنجام دهدریت.

مهرد و دهولهمه نده مهرده کان سفره راده خه و خوان ده رازیننه و هه داره کان تیرده که نه و هه ده ده رازیننه و هه ده ده بیش مه جبور به م کاره نین. بیکه ن ده بیت و نه یشیکه ن هه د ده بیت...

ناتوانریّت پرسیاربکریّت:" نایا تن چ پیّویستیه کت پیّیه تی، خوانت رازاندوّته و نیّمه ت تیرکرد؟". گهر پرسیار بکریّت زوّر مایهی شهرمهزارییه، ئهوه گهر پرسیارکهر لهوانه بیّت زگیان له سفرهی دهواّمهنده خانه دانه که تیرکردوو و به جلوبه رگی ئهوه وه

دین و دهچن، نهوا ئیدی شهرمهزاری تیدهپهریننیت و دهچیته قالبی سیلهبیهوه.

لەدەرچەى ئەم نمونەيانەوە دەروانىنە وەلامى پرسيارەكەمان. پرسيارەكەمان چى بوو؟: "ئايا خودا پيويستى بە بەديھينانى ئەم گەردوونە ھەبوو ؟"

خودا "صمد" ه

یه کیک له ناوه جوانه کانی پهروه ردگاری مه زن (الصمد) ه ، الصمد واته له گه ل نهوه ی هه موو شتیک پیویسیتی به خودایه ، خود انیازی به هیچ شتیک نییه ،

خودا نەپێوستى بەم گەردوونە، نە بە بەديھێنانى، نـە بـە ھـيچ شتێكى تر ھەيە.

کاتیکیش گهردوون نهبوو، خودا ههر ههبوو. ناشکرایه گهر که سین له کاتیکدا ههبینت که هیچ شتیکی دیکه بوونی نهبووه کهواته ییویستی به هیچ شتیکیش نییه.

ٹایا خودایه ک به رله بوونی خور ههبووه، چ پیوستیه کی به خور یاخود مانگ ههیه ؟

ئایا نیازی بهزوری، ههوا، خاك، و ئاو ههیه كهله نهبرونهوه متناونیه برون؟ خودا چ پیویستییه کی به دره خت و میوه ی دره خته کان هه یه ؟

فرینی بالنده کان و گوزه ری هه وره ناسکه کان چ سودیک به

به دیهینه ری گه وره ده گه یه نن؟

خودا هیچ یهك لهمانهی لهبهر خاتری پیویستی بهدی نههیناوه، به لکی لهبهرئهوهی وای خواستووه بهدیهیناون.

هـهروهك لهبهشــی پێشــودا پوونم كــردهوه، خــودا گــهردوونی بهدیهێناوه بـێ ئـهوهی سـنعهته بێهاوتاكانی هـهم ببینێـت و هـهم پیشانی كهسانی دیكهشی بدات.

دەكرا بەدىبەينىت و دەكرا بەدىنەھىنىتى...

خودا نیازی به هیچ کام لهوانه نییه.

به لام په روه رینمان به دیهینان و پیشاندانی سنعه ته کهی به ئیمه و ناساندنی زاتی خوی هه لبژارد.

ئیمهش لهسایهی نهوهوه تامی نیعمهتی (بوون)مان چهشت. گهردوونیکی مهزنی جوانی پرله سهرسورهینهرهی وامان بینی و بروامان بهخودای بهدیهینهری ههموو نهمانه هینا.

بينراوه كانمان بينى، سهداكانمان بيست.

ماچی کولّمی ساوایهکمان کرد، دهستماندا لهناسکی پهرهی گولّیّك... کاتیّ دهستیشمان بهری کهوت خوّشترین بـوّنی دنیامـان بوّن کرد. خۆشەوستى دايكمان چەشت، ھەستمان بە شەفەقەتى باوكمان كرد.

فێربووين هەنگوين چەند شيرين وچەندە بەلەزەتە،

بۆمان دەركەوت وەرزى بەھار چەند شىتىكى دارفىينه.

وينهى چوار وهرز لهسهر شاشهى بيلبيلهى چاومانهوه تيدهپهرين...

هەرلەسايەى ئەمەرە بۆمان دەركەرت هيچ دەنكۆلەيەكى بەفر لەرى دىكە ناچىت...

به سهر سورماویه وه ته ماشای چیزنیه تی هاتنه دنیای سیوه لاسوره کانمان کرد...

له فرینی بالنده کان و کو کردنه وه ی هه نگوینی هه نگه کانمان پوانی،

گوزه رمان کرد، یاریمان کرد، پاکشاین نوستین...خوشمان ویست، خوشیان ویستین، تاسه مان کرد، دلخوش بووین، له کاتی ترسدا په نامان برده به رخودا، پاراینه وه...

لهبهر ئهوهی ئیمهی بهدیهینا و لهبوونی خوّی ئاگاداری کردین سویاسی خودامان کرد...

وتمان "من ههم".

وتمان "من خودايهكهم ههيه".

نه کهم دهکات و نهزیاد !

بیرنیک لیه خیزر بکهرهوه! لهسهر پوی هیهموو ته نیم تیشکده ره وه کاندا ده دره وشینته وه ، وانییه ؟ له پوی شهونمی سه رگولایکدا، له ده دریا به خوره کاندا، له هموو شوشه وات و شته کانی تردا ده دره وشینته وه خوری زیرین. به پویناکی و گهرمییه کهی له هه ریه که هموری باشه شهم دره وشیانه وه و ده رکه و تنه هیچ سودیکی بی خور هه یه ؟

نەخير!

باشه گهر خور لههیچ شتیکدا، تهنانه گهر لهسهر گهردیلهکهیش نهدرهوشایهته وه لهقهبارهکهی کهمی دهکرد؟ نایا رووناکی وگهرمییهکهی کهمی دهکرد؟

نهخير!

ئهگەر خۆر پوناكى و گەرمى خىزى نەدايەت دەوى، بېگومان ئەوكاتە دەوى دەرەرمەند دەبور نەك خۆر.

به کورتی، ئه گهر گهرمی و روناکی خوّر نه گهشتایه به ئیّمه ش، خوّر دیسان ههر خوّر دهبوو، به لام روی زهوی لهنیّو سهرما و تاریکیه کی بی نهندازه دا ون دهبوو.

بهههمان شیوهی نمونهی خورهکه، بهههمان شیوهی نمونهی خورهکه، توانست و سنعهتی نهبراوهی پهروهرینی مهزیمان لهسهر روی زهوی و ناسماندا وهك خوریک شهوقی دایهوه.

هەموو ئەستىرەكان، خۆرەكان، مانگەكان...

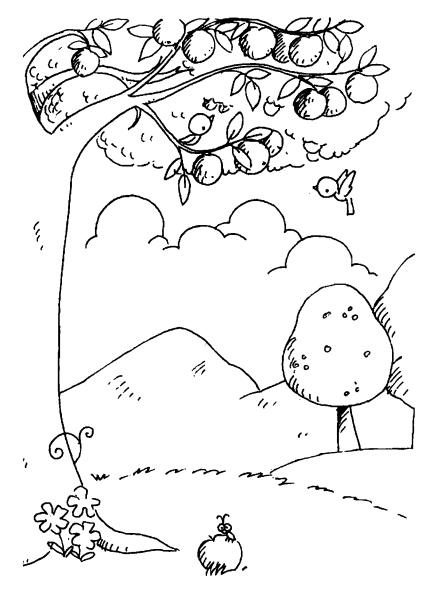
هــهموی گولّــه دهم بهخهنــدهکانی ســهر زهوی، میوهکــان، در هختهکان، لاسكى گەنمەكان، ھەموو تۆرە تەقيوەكان...

چاره بینهرهکان، گریّچکه بیسهرهکان، زمانه گزیاکان، دلّه لیّدهرهکان..

> هەورەكان، دلۆپەكانى باران، دانەكانى بەفر.. بالندە فريوەكان، ئاسكە تىژ رەوەكان..

ههموی نهمانه بریتین له تیشکیکی بچوك لهنووری فراوانی سنعهتی بیهاوتا و لهبن نههاتووی پهروهردگار..

خودی زاتی پیرۆزی پیویستی به هیچ کام لهوانه نییه، نه بههوی نهوهی گهردوونی بهدیهینا سنعهت و توانستی نهو فراوان بوو، نه نهگهر بهدیشی نههینایه لیی کهم دهبووهوه.

خودا گەردوونى بەدىنـەھێنا نـەك لەبـەر ئـەوەى پێويسـتى بێـت، بەڵكو بەدىھێنا لەبەرئەوەى ويستى لەسەر بوو.

خوای گهوره دهفهرمویت: "نیمه که بمانهوی شمی که نه بودنه وی شمی که نهبوونه وه دروست بکهین تهنها نهوهنده یه پیی نه لینین: ببه و ئیتر نهبی، "النحل: ٤٠

ھەموو شتێك بۆ ئێمەيە...

لهگهل ئهوهی خوای گهوره نیازی به هیچ شتیك نییه، وهلی ئیمهی مرزق موحتاجی ههموو شتیکی ناو گهردوونین...

خۆر به روناكىيەكەى رۆژگارى ئۆمە رووناك دەكاتەرە، مانگ بۆمان دەبىتە مۆمى شەوانمان.

ملیارهها ئەستیره دەدرەوشینهوه بهخاتری ئەوەی گەر بەشەو سەیری ئاسمان بكەین، تاریكی ناخمان دانەیۆشیت.

باران ئاوی باخچهکانمان دهدات، ئاوی کانی هه تقولاوی نیوهندی تاشه به رده کان ناخمان فینك ده کاته و ...

شاخهکان بر پاگرتنی زهویهکهمان هاتونه ته سهر پوی زهوی… دارستانهکان بهشه و پرژ خراونه ته کار تاکو نه و ههوایهی نیمه پیسی دهکهین پاکی بکهنه وه. گهلای له ژماره به ده ری، لقی بی نهندازی سه ر دره خته له هه ژمار نه هاتو و هکان، به وینه ی کارگهیه ك

بـێ زیـادکردنی ڕێـژهی ئوکسـجینی ههڵمـژراوی نێـو سـییهکانمان

ئێمەش يێويستمان بەدانەدانەي ئەمانە ھەيە،

ئیمه "بهندهگهلی موحتاجی ههموو شتیک"ی "خوایهکی بینیاز له ههموو شتیک"ین.

هـهموو ئـهم گهردوونه بـێ ئێمـه کاردهکـات و خزمـهتی ئێمـه دهکات...

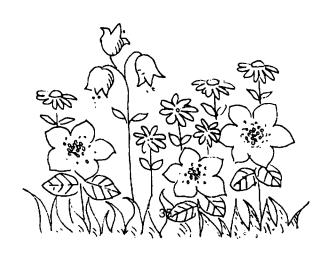
له کاتیکدا مانگا وهك کارگهی بهرههمهینانی شیر له وچاندایه، زور به پروونی دیاره که "ههنگ" بو خزمه کردنی کیی به دیهینراوه،

ئە و ھۆلكەيسەى بەمرىشسكەكان دەكرىنىت بەشسىزەيەكى گەلىك سەرسورھىن، بىر ئەوەيە ئىدە سودى لى وەرگرىن. کانزاکانی ناو چیاکان، خزمهتی گهورهمان پیشکهش دهکهن. به رلهوهی مروّق پیّ بنیته سهر روی زهوی، خودا ئه و ئاسنهی که ئیمه بیّ ئه و هه لناکهین، له قولایه کانی ئاسمانه و دابه زانده سهر زهوی..

ئيمه پيريستمان بههمور ئهمانه ههيه...

ئێمه بهندهگهلی موحتاج به ههموو شتێکی خودایهکی بێنیاز له ههموو شتێکین...

وه خودا ههموو شتێکی لهبهر ئێمه بهدیهێناوه. باشه ئهی ئێمه؟

خودا بۆچى مرۆڤەكانى بەديھێنا؟

به رله چه ند روزیک کوره پینج سالانه که م لینی پرسیم: ئه ری بابه خود ابزچی منی کردوه به مروق اله به رئه وهی وشهی "به دیهینا" هیشتا له دنیای ئه و دا مانایه کی بی خوی پهیدا نه کردبوو، له بری نه و وشه ی "کردی" به کاریهینا.

- دەبلى بابەگيان، خودا بۆچى منى كرد بە مرۆۋ؟

ناه، وادهزانیت بوونه باوك شتیکی ئاسانه ؟ دیسانه وه ههستم كرد كه ههمیشه بهبی خوناماده كردن رووبه رووی ئهم جوره پرسیارانه دهبمه وه.

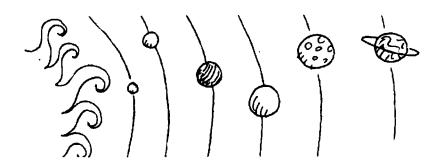
دىسانەرە پێويست بور رەلامێكى ئەرتزى بدەمەرە.

- لهبهر ئهوهی جوانترینیان مرؤشه، بزیه خودا کردیتی به جوانترینیان!
 - تى نەگەشتىت!
 - بۆچى؟
- واته له بهر ئهوه ی مسروق جوانترینه و خسوداش تسوی خوشه ویست، ویستی وابوو ببیت به مروّق و بهمروّق به دیهینایت.
 - مرزق جوانترينه؟
 - بێگومان. مهگهر تۆ دەتەوى ببويتايه به بۆق؟
 - نامەرىخ.
 - ئەختەبروت؟
 - نامەرىخ.
 - جالْجالْوْكه؟
 - هممم! ئەى نابيت ھەم (مرۆق) و ھەم (جاڵجاڵۆكە) ش بم؟

له رستیدا ده یویست بلیّت (پیاوی جالْجالوّکهی) به لام به ناشکرای بوّی نه ده درکینرا! گهر بموتایه (به لیّ به لیّ ده بیّت)، نه وکاته ئیدی وه ره خوّت ده رباز بکه، چونکه بیّ یه و درو ده یووت: که وایه بوّچی خودا منی نه کردووه به "پیاوی جالْجالوّکه".

- نه خير نابيت! ئەوەى دەيلىنىت تەنيا لە فىلمدا دەبىت. ئىستا دانەيەكيان ھەلىرىد. جالجالۆكە يان مرۆق.
 - بيْگومان مرۆۋ! جوانترينيان مرۆۋه!

وه خودا ، مرۆڤى بەديھێنا

خوّر تهنیا به کیّکه له ملیاره ها نه ستیّره ی ناو به کیّك له و ملیاره ها گالاکسیه ی که خودای گهوره به دیهیّناون.

جیاوازی ئەوتۆی نەبوو لەگەل ئەستێرەكانی دیكەدا. بۆنمونـه ئەوەندە بە گەورە دانەدەنرا...

به لام قهده ری نهم له ههموو هیی هاوریّکانی دیکه ی پوشنتر نوسرابوو. چونکه یه کیّك له ههساره گچکه و خنجیلانه کانی چوار دهوری گزی زهویه کهی ئیمهیه، نهرکی پوناککردنه وهی گزی نهم زهوییه به شیّره ی گلّایییّکی مهزن درابوو به خیّر.

خودا ئەندازەيەك دوورى ھێندە وورد و تەواوى لە نێوان خۆر و گۆى زەويدا داناوە، ئەوانەى ھێندێك لەوە نزيكترين لەناو پلەيەكى گەرمى زۆردا دەسىوتێنن و ئەوانىشى بەئەندازەيەك دوورتىرن بەچەندىن پلە لەژێر سفرەوەن.

جیاوازی گؤی زموی ههر ئهمه نهبوو. چیاکان، دوّله قولهکان و تاشه بهردهکان رووهکهیان رازاندهوه...

تاشیه بهرده کان وردکران وگلیکی نهرم لهسهر پووی ته ختایه کان داخرا.

پاشان بهرگه ههوایه کی شینی دلگیر کرایه چواردهوری دنیاکه مانه وه .

لهنێوهندی ئهم بهرگه ههوایهدا ههورگهلی هێندهی چیاکان گهوره دروستکران، لهم ههورانهوه نم نم باران دهباریه سهر زهوی.

دەرىيا، پووبار و ئاوە بە خورەمەكان لەدامىننى چىاكانەوە دەستىانكردە گوزەركردن...

کانی و کاریزه سازگارهکان لهنیوهندی تاشهبهرد و زهویهوه هه لقولینران.

دەريامان پرېوون و ھەلچوون، شەپۆلەكان كەوتنـه سـلاوكردن لە تاشەبەردەكان. بهم جوّره ئیدی زهوی لهههموو ههسارهکانی دیکه جیاواز بوو، به خره نیدی زهوی لهههموو ههسارهکانی دیکه جیاواز بوو، به لام دیسان وه کهوات ژیان و زینده وه ران لهسهر رووی زهوی نهبوون. وه خودای گهوره ژیانی به دیهینا له دنیادا...

ژیان لههموو سوچیکی دنیادا فیچقهی کرد.

ئەو ژیانەى كە نە لە خاك، بەرد، ئاو، خۆر و نە لەھەسارەكانى دىكەدا ھەبوي لەزەويدا بەدىھينرا.

دەشتە بەرىنەكان بە گژوگياى سەوز بەرگ پۆش كران.

گوله رونگاورونگه کان کرانه وه، دره خته کان کهم کهم بالایان به رزده بوو.

دارستانه کانی قه د پالی چیاکانیان داپوشی... سه رزه وی پیکرا گهشایه وه و رووی گهش بوو!

به لام هیشتا ههر مابووی.

خوای گەورە گیانلەبەرانی دروست كرد.

ئەو ھەنگانەى لەنتوان گولەكانىدا فىزەيان دەھات، ئەو بولبولانەى بەرى بەيان لەسەر لقى درەختەكان نەغمەيان دەھۆنىيەرە...

كەنارى، چۆلەكە و بولبولەكانى بەدىھينا...

ئاسىكە كۆوپ چاوجوانەكان و شىزرە سامدارەكانى لەناو دارستانەكاندا بەدىھىنا..

ئەسىپى بەوھەلى سەدا بەرزى نئو دۆللەكان و ماينى تەويلا پانەكانى ھننايەبوون...

خودا لهناو دهریاکاندا ملیزنه ها جوّری ماسی تافراند، له وانه دوّلفینه دلّخوشه کان، نه هه نگه تافری دوره ماسیه گیکه کان...

ئەو گويچكە ماسىيانەى لەئامىزىاندا مىروارى گەورە دەكسەن، مەرجانسە رەنگالسەكان و ئەختسەبوت و

ئەستېرەي دەريا...

بەرخۆلە ناسكەكانى بەدىھينا...

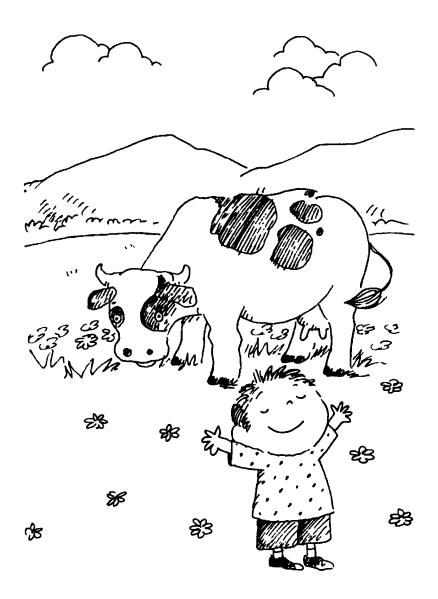
ئەو مانگایانەی رۆژ تا ئیواری سەرقالی خواردنی گیای سەوزی تەروبەرن، دواتریش كە تاریك و لیلی ئیواره دادیت بەخویان و كلكه بزوتەكانیانەوە دەگەرینەوه...

به لین، ئیستا ئیدی زهوی باریکی جیاوازی وه رگرتووه و هیچ ههساره و ئهستیرهیه کی تریش له و ناچن.

تهنانهت مانگی ههمیشه درهوشاوهی راسهری زهویش، که ههردهم وهك موّمیّك شهوه زهنگه کان رووناك ده کاتهوه، دارای گهردیله یه كه زینده گیانه ی زهوی نییه...

زهوی وهك تابلۆيەكى زۆر سەرنج راكێش بوو، بەلام ئەم تابلۆيە هێشتا تەواو نەبووبوو.

وه ئافرينى مەزن مرۆڤى بەديهينا!

جیاوازی بوون به مروّق

خودا مرؤقی به دیهینا! هه روه ها کرمه لیک تایبه تمه ندی به خشیه مرؤق که به هیچ به دیهینراویکی دیکه نه درابوو.

بن نمونه، ئه و "چاو"انهی بهخشی بووی به ئادهمیزاد، زور جیاوازبوو لهوانهی بهخشیبووی به گیانداریکی وهك مانگا!

نه خیر! من باسی گهورهیی، شکل و رهنگی چاوه که ناکهم! به لکو باسی (بینین)ی چاو ده کهم!

بن مانگایه ک، له به ری به یانه وه هه تا لید لای نیدواره له ناو مه زراکاندا سه رگه رمی گیاخواردنه، خوشترین و به نرخ ترین شت لای نه و چه پکیک گیای بی تامه.

پیده چینت چاوی مانگاکه (گولالهیه ک) ببینیت، وهلی جوانیه که ی نابینیت.

هیچ چیّلیّك نالیّت ئهم گولاله سوره چهنده قهشهنگه و جوان ریّکهوتووه لهنیّوان گیا سهوزه کاندا! خودا چهند جوان ئهم گولالهیهی دروست کردووه!

چاره گەورەكانى مانگا ئەم جوانيە نابينيت...

ئەرە تەنيا چارى ئادەمىزادە دەتوانىت ھەست بەم جوانىيە بكات.

خودا "گوێچکه"ی زور جیاوازی بهخشیوه به شادهمیزاد و گویدرید.

نه خیر! بیکومان ئه مجاره شه مه به ستم له جیاوازی شکل و گهوره یی گویچکه ی ئاده میزاد و گویدرین شید. چونکه هه موو که سن نه و ه ده زانیت.

بیکرمان گویچکه کانی گویدری رزی سه دای نه غمه ی بولبولیکی ده نگ خوش ده بیستیت سپیده ی به یانی له سه ر پیره لقی دار سیویک گورانی ده آییت، ده یبیستیت. وه ای هیچ گویدری بریکی سه رزه ویمان نه بینی به بیستنی نه و ده نگه نه فسوناویه ی بولبول له هوش خوی بچیت، هه ستی شیعر نوسینی بجوالیت...

نالیّت " خواوهند گورانی چهند خوّشی فیّری ئهم بولبولانه کردووه، دهنگیان چهنده ههست بزویّنه!"

چونکه گوێچکهکانی گوێدرێــ ژگهرچــی دهنگــی بولبــولیش ببیســتێت بـه لام درك بـه خوٚشــی دهنگیــان ناکــات، ئــهوه تــهنها گوێچکه ی مروّقه درکی پێدهکات،

"لوت"ی هیچ مرؤفیک هیندهی لوتی سهگ بهباشی بین ناکات. وه لی هه رگیز نابینیت سه گیک بچیت بینی گولیک بکات.

ميچ سهگێك به بۆنكردنى گوڵێك مەست نابێت و ناڵێت:

" خودا گولیّکی بهم جوانییه دروست کردووه و شهم بوّنه خوّشهی کردووه بهبهردا "

گەرچى لوتى سەگ بۆنى گولايش بكات بەلام ھەست بە خۆشى ئەر بۆنە ناكات.

تەنيا لوتى ئادەمىزاد ھەست بەو خۆشىيە دەكات.

خودا به ورچه کانیش دهم، زمانیک بن چهشتن و گهدهیه کی برسی به خشیوه.

ورچه کان هه رمی ده خون و مرؤهه کانیش. بگره ده لین ورچ باشترین هه رمی بو خواردن هه لاه بریریت.

كەوايە ورچيش وەك ئادەمى دەتواننت تامى ھەرمى بكات.

به لام هیچ ورچینك له كاتیكدا هه رمییه ك ده خاته ده مییه و ده ده به لام هیچ ورچینك له كاتیكدا هه رمییه ك ده خاته ده مییه و ده بیت خوشه! ". ئه وه ئه گه رهه رمینی دره ختی لای نه سستیله كه بیت نه وه مه یخ ته نیا له لایه وه بنو به سه .

من زوّر حەزم لەبوّنى ئەو جوّرەيە كە پينى دەلـيّن "مەرميّى فرەنك". خودا چەند ھەرميّى بەلەزەت بەدى دەھينيّت لەسەر لقى ئەم درەختانەى كە خواردنيان بيّجگە لە ئاويّكى قوراوى ناخى زەوى ھىچى دىكە نىيە، تامى چەندخوشە، بونى چەندخوشە!

ههرچهنده زمانی ورچهکه تامی ههرمییهکه بکات، وهلی تامه راسته قینه که ی پشتی نه و تامه ناکات.

تهنیا زمانی ئادهمیزاد چیزی شیرینی ناسینی ئهو خواوهنده دهکات که به میهرهبانی خوّی میوهی بهتام و ههمه جوّرمان له ریکهی درهختهکانهوه پیشکهش دهکات.

چاوی مروّد له چاوی مانگا،

گويچکه ي مرزد له گويچکه ي گويدريژ،

لوتى مرۆۋ له لوتى سەگ ،

ههروهها زماني مرؤف له زماني ورجهكان جياواز دروست كراوه.

مرۆق، ئەوەى ئەوان نايبينن، دەيبينيّت. ئەوەى نايبيستن، دەيبيستيّت. ئەو بۆنەى دركى پيّناكەن، درك پيّدەكات.

ههروهها لهبهرامبهر بینین، بیستن و ههستکردن بههموو ئه و جوانیانه توانای ئهنجامدانی ئهو کارانه شی ههیه که ههرله میروله کانه و تاکو خوره کان ناتوانن ئهنجامی بدهن.

دهلیّت: " پهروهریّنم چهنده جوان بهدیهیّناوم!" دهلیّت: " توانست و سنعهتی ئهو چهند مهزنه!"

ده لیّت: "سوپاس وستایش بق شهو خوایه ی چواردهوری پرکردووین له نیعمه تی هه مه جوّر!"

که سینک به دیهینه ری ختری به م شیوه یه بناسیت، بیگومان گویرایه لی "نیردراو"انیشی ده کات.

گوی پرادهگرن له وتهی ئهو نیردراوانه. باوه پده هینن به و به لگه و ئایه تانه ی خواوه ند ناردویتی بی نیردراوانی.

دوورده کهونه وه له و قهده غه کراوانه ی زاتی شه و قهده غه ی کردوون.

فەرمانەكانى پەروەردگار بەجى دەھىنىنىت. بەندايەتى دەكەن و زۆر ناوى ئافرىنمان دەھىنىن...

 ناوازانهی زهوی و ناسماندا نهماونه تهوه، دیاری ریزلینانیان ییده دات.

لنرموه دهیانگویزینه وه بی جیهانیکی گهلیک جوانتر، گهلیک ناوازه تر. که سانیک لیره کاتیک میوه یه کی به تام ده خون ناوی خودا دینن، پهروه رینیان دیته وه یاد، له وی بی هه تا هه تایه به میوه ی هه مه چه شن خه لات ده کرین.

که سانیک لیسره چاویان به گولیکی جوان ده کهویت و به دیهینه ره که یا دیته و بیر، له وی هه تاهه تایه له ناو با خچه ی گول و گولزاردا ده ژین.

که سانیک لیّره زوو زوو باسی گهوره یی زاتی خودا ده که ن، لهوی پرووبه پروی نیعمه تگه لیّکی به نرخ ده بنه و که شیاوی گهوره یی نه و بیّت.

ئەوان لەوى بى ھەمىشە لە نۆوەنىدى خۆشىيەكاندا ۋيانيان بەسەر دەبەن...

خـوای گـهوره دهفهرمویّت: " ئهوانه ی باوه پیان هیّناوه و کـرده وه ی چـاکیان ئه نجامداوه، ئـهوه لهمهودوا دهیانخهینه باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها پرووبار به ژیّر دره خت و به رده م کرشـکه کانیاندا گوزه رده کـهن، ژیانی هه میشـهی و نـهبراوه و به رده وام تیّیدا ده به نه سه ر. ئه وه به لیّنی کی نهبراوی خواییه، جا کی هه یه پاستر ودروستر لهخودا به لیّنی خیّی بباته سه ر! ؟"

بۆچى خودا ھەندێك بەناشىرىنى دروست دەكات؟

ئایا تق حهزت له کهرهوزه؟ من تاکو ئهم تهمهنهیشم هیچ کهرهوزم نهخواردووه، گهر بق جاریکیش بیّت تامم کردبیّت، حهزم لهتامه کهی نه کردووه، بینگومان وه کو ههموو نیعمه ته کانی دیکهی به دیهیّنه ری مهزن، کهرهوزیش خوّش و به سوده، بقیه به کهم ته ماشا کردنی کاریّکی نه شیاوه.

من ههرگیز کاری واناکهم بهرامبهر ئهو خوایهی ئهم ههموو نیعمه ته نیعمه تهی نیعمه ته نیعمه تاریخ تاریخ

چیم لهدهست دیّت، ئیشتهای کهرهوز خواردنم نییه.

زمانم ههست بهخوشی تامه کهی و لوتیشم ههست به خوشی بونه کهی ناکات...

به لام من هار پنیه کم هه به مردووی که ره و زه . نای خوایه ، نه وه چ حه زیکی مه زنه بن که ره و ز! چ نیشتهایه که بن که ره و ز!

ئەر كەرەوزەى بارودۆخى گەدەى مىن تۆكدەدات، ھەر ھەمان كەرەوزە بۆ ئەر وەكى كولىچە و چۆرەك بەلەزەتە!

ئەو كەرەوزەى من نە لە تامەكەى و نە لە بۆنەكەيدا خۆشىيەك دەبىينم، لاى ئەو گوڭى مەجلىسى سەوزەكانە! سەرسورھينه!

ئیستا گهر من بلیم: " ئهدی باشه خواوهند بوچی فاسولیای ئهوهنده خوش بهدیهیناوه، کهچی کهرهوزی ههوراری هینده ناخوش دروست کردووه ؟ "

ئايا ئەوكات ھاورىكەم كە كوشتەى كەرەوزە، ئالىت:

" تىق لەكوپوه دەزانى كەرەوز ناخۆشىە بىرادەر! فاسىقليا چەندە خۆش و بەتام بىت، كەرەوزىش ئەوەندە نىعمەتىكى بەتامە".

ئەى ئايا نالىّت:" ئەو قىتامىنـەى لـە كـەرەوزدا ھەيـە لـە ھـيچ سەوزەيەكى دىكەدا نىيە" ؟

ئیدی منیش له وه تیدهگهم که: "که ره وز سه وزه یه کی ناخوش نییه! به لام من خوشیه کهی ئه و درك پیناکهم! وا هه ست ناکه م هیچ نیعمه تیکی خودا ناخوش بیت. "

پیاوی ناو کهشتییهکه

پۆژێك لەناو كەشتيەكدا پياوێكم بينى، پياوەكە لە چاوى مندا

هێندە ناشرين بوو كە -خودا بم بەخشىخ- لەناخمەوە وتم: "
خودا بۆچى ئەو پياوەت ئەوەندە ناشرين ئافراندووە؟"، پاشان
زۆر پەشيمان بوومەوە، داوامكرد لە پەروەردگارم لىيم ببورینت
لەبەرئەوەى بەچاوێكى كەم لە بەندەيەكىم پوانىبوو، زۆر بەكول
پارامەوە " خوايە گيان ليم خۆش به!..."

...

پاش کهمیک نافهرتیک لهگهان مندالیکدا که چورهکیکی به دهسته وهبوو هاتنه تهنیشتی پیاوه که و دانیشتن تومه س نافه رته که ژنی نه و پیاوه بو کرینی چوره ک بو منداله که ی چووبووه به شی خواره وه ی که شتیه که .

کابرا ههرئهوهنده مندالهکهی چاوپیکهوت، بزهیهکی شیرینی کرد. لهسهر پوخساره گچکهکهی مندالهکهش پیکهنینیکی چاوهرواننهکراوی ناسك پرشنگی دایهوه.

پیاوهکه لیّی پرسی : "کورهکهم چوٚرهکت کری؟" مندالهکه به نیشاندانی چوٚرهکهکه وه لامی باوکی دایهوه.

کابرا پێی وت: "کهمێکی لێبکهرهوه بامنیش تامی بکهم" مندالهکه ههموو چۆرهکهکهی درێژکرد بهرهو باوکی.

لهبهرامبه رئهمه پیاوه که زوّر شانازی کرد، وتی "سهیری کوره مهرده کهی خوّمکه، ههموویم پیده دات! ".پاشان پیاوه که منداله کهی خسته باوه شیه وه، منداله که نهوه نده به تاسه وه باوه شی کرد به باوکیدا و گوشی به خوّیه وه که ده تووت چه ند سال بوو یه کتریان نه بینیووه، باوک ماچی پومه تی به رخوّله کهی کرد، کوره که شیرینی دایه وه، باوکی شیرینی دایه وه، باوکی وتی: "دهی باپیشبر کیّیه کی ماچ بکه ین!"

به و جۆره دەستيان كرد بەپێشبڕكێ: (كێ زووتـر ماچـى ئـهوى دى دەكات).

هەنىدى جىار پياوەكى دەيىبردەوە، ھەنىدى جىارى دىكى كورەكە...

كەشتپەكە نقومبور لەريى دەنگى ماچى ئەم كور وباوكەدا...

دایکی منداله که بهچاوه ئهسریناوییه کانیه وه لهم تابلق زیندووه ی خوشه ویستی کورو باوکی ده روانی، منیش وه ک ههموو سه رنشینانی دیکه، مهستی ئهم دیمه نه سه رسورهینه بوویووم.

تهماشایه کی نه وانم کردو بینم له شویّنی پیاوه ناشیرینه که توزیّ پیش ئیستا، به سوزترین باوکی دنیا دانیشتووه. لهبه رئه وه ی پیشتر له ناخمدا درووستبوو، بن جاریّکی دیکه ناخم به و ناگری په شیمانییه سوتایه وه.

وتم : " ئەى كردگارى جوانكار، بەندەكانت چەند جوان بەدى دەھنىت! "

ئیستا ئیدی دەبیت دەستبەجی له لیکچوونی روانینم بی پیاوەکه و حەزنهکردنم له کهرەوز تیبگهیت. ههردووکیان تیروانینیکی کویرانهبوون. لهبنه پهتدا نه کهرهوز ناخوشه، نه ئه و پیاوهش ناشیرین بوو.

کهرهوز دارای چهند قیتامینیکه که له سهوزهکانی دیکهدا نییه، دارای تامیکه کهخوشتره له زوریکی دیکه، پیاوهکهش

پیده چینی که سیکی به رواله ت جوانهاس نه بیت وه لی " پیاویکی مهرد بوو" له چاوی کوره که یدا جوانترین باوکی دنیا بوو.

پرسیت:" گوایه بۆچی خودا ههندی کهس بهناشرینی دروست دمکات؟"، وانسه؟

كهم تازوريك وه لامت دهستكهوت؟

کارسازی مەزن کەس بەناشرینی دروست ناکات. بەلكو جوانی جیاواز دەبەخشىت بىيان...

به لی راستیه که ی نهمه یه به لام نیمه زورجار راستیه کان درك پی ناکهین درك به وه ناکهین که نه و شیتانه به ناشیرینی ده یانبینین، ناشیرین نین به لکو پیرن له جوانی جیاوازی ههمه جور...

جوان و ناشیرینهکانی تهلهفیزیون

به لی برّمان جودا ناکریّته وه! چونکه نازانین وشه کانی جوان و ناشرین چیمان پی بلّین. له ناشرین چیمان پی بلّین. له قوتابخانه کاندا واتای وشه ی جوان و ناشرین هیچ نه بی به نه ندازه ی زانیاری " بوونی نه ندامی (سی) له کرنه ندامی هه ناسه ی میرووه کاندا"، روون ناکریته وه ...

بهزوری وشهی (جوان) له تهلهفیزیونهوه دهبیستین. "ئهم جوانه وایکرد، نه و جوانهی دیکه وای نهکرد"

ئهم وشهیه و چهندینی دیکهی وهکو ئهمه لهسهر په پهی دنیای ئیمه دا دهنوسیت گوایه "که ده لیّیت جوان دهبیّت بهم جوّره بیّت".

ئەدى ناشىرىن؟

ئى دەبى ناشىرىن ئەوكەسانە بن كە لە تەلەفىزىقندا بە جوان دانانرىن!

كهم تازور ههموومان دهگريتهوه!!

مادهم بابهته که شنتووه ته نیده، نیدی به ناسانی لیدی ده رناچین.

تق لەسەرەتاى تەمەنى لاويدايت، وەرە باپيكەوە ئاوەزمان بە بايەتەكەوە سەرقال بكەين، بيزارمەبە...

بۆكى جوان ، بۆكى ناشىرىن بۆكى ناشىرىن ، بۆكى جوانن

نیشته جینکانی دارستانه کانی ئه فریقیا، یه که مجار که چاویان به سپی پیسته کان که وت و تبوویان: "ئه مانه چه ند که سانیکی ناشرینن"

بینگومان سپی پیسته کانیش له لای خویانه وه نه وانیان به " نه و په پی ناشیرین " له قه له م ده دا.

باشه له تق دهپرسم:

"سپى پێستەكان ناشيرينن ياخود ئەوانى دىكە ؟"

گەر دەتەرى بەشئوەيەكى دادگەرى رەلام بدەيتەرە، پئويستە بلنىت " نە سېى پئستەكان ناشرىنن، نە ئەفرىقىيەكان ناشرىنن".

چونکه ئەفرىقىــهکان بــه گــوێرهى ســپى پێســتهکان، ســپى پێستهکانیش به گوێرهى ئەفریقیهکان ناشرینن.

له دنیای مرزقه کاندا، جوان و ناشرین زوریه ی جار، وهها جیاوازیه ک نیشان دهدات.

کهسێك بێ كێمهڵێك جوان بێت بێ كێمهڵێكى ديكه ناشرينه. كهسـێكيش بـێ كێمـهڵێك ناشـيرين بێـت، بـێ كێمـهڵێكى ديكـه جوانه...

دەزانم تۆ كەيفت بەبىستنى چىرۆك دىن، كەوايە گوئ پاگرە:
دەستەردائىرەى پاشا باسى مەجنونى عاشقيان بى كىرد بوو:
"ئەى پاشاى گەورەم لەتاو عەشقەكەى خەربكە گيانى دەربچىت،
داويەتيە بيابان.

هـهرده لنيـت (لـهيلا) و هـيچ گۆيـه كى ديكـه لـهزارى نايهتـه دهرهوه، تهنانهت ئهو سهگانه شـى لـه مهمله كه ته كـه (لـهيلا) وه دهاتن دهيگرتن و ماچى دهكردن! "

سولتان که گویبیستی ئهمانهبوو تامهزروی ئهوه بوو که جوانییه که ی (لهیل) ببینیت و بزانیت ئهوه چییه (مهجنونی) ویلی دهشت ودهر کردووه، فهرمانی دا:

"بپۆن لەيلا بھێنن، بزانين ج شاجوانێكە ئەمە!"

پیاوه کانی پاشا روشتن و (لهیل)یان دوزیه وه، (مه جنون)یشیان له هه مان کاتدا هینا.

پاشا سهره تا چاویکی له دوخی په ریشانی (مه جنون) کرد. پاشا پوی وه رچه رخاند و ته ماشای (له یل)ی کرد. نه ی خوایه چی ده بینیت، (له یل)ه که ی (مه جنون) کچیکی وشك هه نگه یاو و زهعیف بوو، لهگهل ئهمهشدا کهسیکی هیننده دلگیرو جوانخاس نهبوو، بزیه پاشا سهری لهم کاره دهرنهدهکرد.

پاشا له (مهجنون)ی پرسی:

 $^{\prime\prime}$ ئايا ئەو كچەي تۆي شىنت و شەيدا كردووە ئەمەيە $^{\prime\prime}$

مهجنونیش سهریکی هه لبری و به روی پاشادا بزه یه کی کرد و بهم جزره وه لامی دایهوه:

"ئاييى پاشا گەورەكەم! بريا بتتوانيايە له چاوى منيشەوە سەيريكى بكەى!"

به لیّ، ده رئه نجامی ئه م چیر و تیده گهیت که چه مکی جوان و ناشیرین له که سیّکه وه بی که سیّکی دیک ده گوریّت. ئه و (لهیل) هی پاشا لچی لی هه لکرچاند، مهجنون بوّی که و ته بیابان...

ئەو (لەيل)ەى بەلاى پاشاوە ناشىرىن بىوو، بى مەجنون شاجوانى دنيا بوو...

ئیستا تق بلی بزانم، خودا (لهیلا)ی بهجوانی بهدیهیناوه یاخود ناشرین؟

دەبنت باوەر بەسولتان بكەين ياخود بە مەجنون؟

من باوه پ به کهسیان ناکهم، چونکه (لهیلا) هه رچونیک بید، به به به ناشرینی زانی ناشرین نابید، یاخود مهجنون به جوانی زانی جوان نابید.

دەزائم سەرت لى تىك چوو. گوايە (لەيلا) جوان بوو يان ناشرين؟

بريات بن نادريت.

بەلى، ناتوانىت بريار بدەيت!

لهگهل ئهم ههموو پیوهره گوراوهی مروقه کاندا، ناتوانیت بریار بدهیت کی جوانه و کی ناشرینه!

کەوايە تى پېرىسىتت بە پېرەرىكە كە لە مرۆۋىكەوە بىل مرۆۋىكەوە بىل مرۆۋىكى دىكە، لە سەردەمىكەوە بىل سەردەمىكى دىكە، لە سەردەمىكى دىكە نەگىر بىت.

پێوهری جوانی راستهقینه و ناشرینی راستهقینه...

جوان ئەوەيە لەلات بمينيتەوە

پێده چێت جلێکی جوان لهبه ریده که ین، ئێمه جوان پیشان بدات. به لام هه رگیز به س نییه بن نه وه ی جوان ببین.

چونکه ههرکه جلهکهمان داکهند بمانهوی و نهمانهوی نهو جوانییهشی جلهکه پینی دابووین دایدهکهنین و لهناو کهنتورهکهدا هه لی دهواسین. کهواته جوانی جل وبهرگ جوانییه کیاتییه، هیی نیمه نییه.

بەلابردنى جل وبەرگەكە، جوانىيەكەش نامێنێت...

پنده چنت جلنکی ناشرینیش، ئنمه ناشیرین پیشان بدات. به لام ههرگیز به راستی ناشرینمان ناکات. به گزرینی ئه و جلکه شوینه واری ناشرینییه که ش له سه ر روومان نامینیت.

جەسەتمان وەك جل و بەرگ وايە بى ئىنمە، جىل و بەرگىكى وا كە چ جوان بىت چ ناشرىن، بىگومان رۆژىك دادىت كۆن دەبىت و لەژىر گلدا بەجىنى دەھىلىن...

ئەوانىەى ئىدەيان كىردووە بە ئىمە بىرىتىن لە ژيىرى، گىيان، ويژدان، دل، ئەندىشە، ئومىد، باوەپ، تىرس، دلخۇشى و ئەوانى دىكە كە لەژىر پەردەى جەستەمانەوەن...

به لیّ، ههروه ک چون به رگیکی جوان به راستی مرؤد جوان ناکات، جهسته یه که له روی ده ره وه دا جوان بیّت که سه که به راستی جوان ناکات.

جەستەپەكى ناشرىنىش كەس بەراستى ناشرىن ناكات...

هـهروهها چ جـوان بننت وچ ناشـرین، هـهموو کهسـنك روزندك لهروزان مالناوای لـهم دنیایه دهکات و لـه دنیا دهردهچنت. کـه دهریشچوو بهرگی جهسته کهی له دوای خوّی بهجی دههینالیت.

ئەرى لە گەلىدا دەمىنىنىتەرە،

كاره چاك، ياخود خراپەكانىيەتى،

دادیهروهری، یاخود ستهمکاریهکهیهتی،

سهخارهتمهندی، یاخود رژدییهکهیهتی،

بەندايەتى ياخود ياخى بوونەكەپەتى،

ئىمان ياخود بى بارەريەكەيەتى،

پاداشت باخود تاوانه کانی یهتی!

واتــه جوانيــه راســتهقينهكانى يـاخود ناشـرينيه راستهقينهكانييهتى...

ئیدی ئەوكاتە بەروونی دەبینریت كی جوانه و كی ناشرینه... نەك شەو دوای ھەوالەكان لەبەرنامەی تەلەفىزىيۆنيەكاندا...

ئەوەى بەروخسار تێبكەوێ ، ھەڵدەخەڵەتێ !

پیاویّک ههبور پیخه مبهرمانی گر زور زور خوش ده ویست. لهبیاباندا ژیانی به سهرده برد. توزیّک روخساری ناشیرین بوو. کاتیّک ده هاته شاری مهدینه میوه ی جوراو جوری وه ک دیاری ده هیّنا بو پیخه مبه رکی ده زره تیش له به رامبه ریدا نه و شتانه ی کابرا پیویستی پیّی بوو ده یدایه و به وه ش دلّی خوش ده کرد.

رۆژۆك لەناو بازاردا ئەوى بىنى. بەئەسپايى لىنى نزىك بـووەوە و لە دواوە توند چاوى گرت، فەرمووى:

"كيّ دهيهويّت ئهم بهندهيه بكريّت! "،

کابرا بهدهنگی پیرۆزیدا ناسیه وه که نهوه ی چاوه کانی گرتووه سه رداری مرزقایه تییه.

وتى:

"ئەى نىردراوى خودا، خەلك چى بكات لە بەندەيەكى ناشىرىنى وەك من! بە فرۇشتنم ھىچ سودىك ناكەيت! "

پیغهمبهری میهرهبان بق ههموی کهسیّك له وه لامدا، فهرمووی:
"پیده چیّت کهسانیّك به روخسار هه لبخه لهتیّن و پارهی زورت پی نهدهن، به لام نرخت لای خودا زور گهورهیه!" به مجوّره گرنگی نهوی نیشاندا و دلی خوش کرد.

بۆچى خودا ھەندێك بە كەمئەندامى دروست دەكات ياخود ناتەندروستيان دەكات ؟

هاوریّیه کم هه بو و پیشتر زوّر زوّر یه کترمان ده بینی. پاش ئه وهی هه ریه که مان که وتینه شاریّکه وه نیدی وای لیهات زوّر دهگمه ن چاومان پیّك بکه ویّت. کاتیّك پرساره که ت لیّ کردم دهستبه جیّ ئه وم وه بیرها ته وه ... زهنگم برّی لیّدا، توزیّك قسه مان کرد، حالی باش بوو. له کوّمیانیا یه کی ته له فوّنیدا کاری ده کرد.

دهمزانی ژنبی هیناوه، بهم دوایانهش بیستبووم کوریکی بوویوو.

له تەلەفۆنەكەدا ووتى "كورەكەم لەناو مالەكەدا ھىنىدە خىرا رادەكات، تەنانەت منىش بۆم ناگىرىتەرە" ھەردووكمان بەمـە زۆر پىكەنىن!

دەزانى بۆچى ئەوم وەبىر ھاتەوە؟ چونكە بەر لە پىنج سالا توشىي روداويكى ئۆتۆمۆبىل بوو و قاچى راستيان لە ئەژنۆوە برىيەوە...

سهره تا زور ئه سته م بوو بوی . له گه ل ئه وه ی ئیمانیکی پته وی دامه زراوی به خواد هه بوو ، کار گه شته ئه وه ی بلنی: " بوچی من ؟! ئاخر بوچی ده بیت من ئاوا به لایه کم به سه ردا بیت ؟"

ئیسدی ئسه م ناپهزاییانسه ی پۆژ لسهدوای پۆژ زیسادی کسرد، هۆکارهکه شی بریتی بوو له که سه کانی چوارده وری.

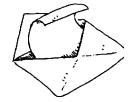
خزمهکان و دوو سی هاوریی که اهپوتی هه د دههاتن وبرینه که یان بن قواتر ده کرد:

وای وای، هه ژاره به و لاویتیه وه که منه ندام بووه! نای نهمه کهی قه ده ره هه یه تی؟".

من چیتر خومم پی رانهگیرا. به لام وادیاربوو گهر روویه روو گفتوگر بکهین گوی بر قسه کانم راناگریت.

بریارمدا نامه یه کی بن بنوسم، هیشتاش شهو نامه یه باراستووه، وه لامی پرسیاره که ی تق به دوورودریّژی له و نامه یه دا دابووه وه، بریّك دریّژه ده کیّشیّت، به لام تكایه مه لّی بیّزار بووم!

ئهم پرسیارهی کردووته گهلیک بایه خدار و گرنگه، کهوایه وه لامه که ش ده بیت به هاگران بیت ...

خۆشەويستم (م)

بینگومان منیش وهك ههر كهسینكی دیكه بهم پوداوه دل تهنگ بووم. تازارم چهشت و نزام بی كردی، داوای تارامگری و چاكهم له خواوهند بی كردی..

به لام ههر لهسه روتاوه پنت بنیم، وانه زانیت منیش و هك نه و گهمژانه ی چوارده ورت " ناخ و داخ " هه نکیشم به و جزره ی نه وان به زهییم پنتدا بنیته و ه !

نه خیر شتی واناکهم، ئهگهر چاوه ریّی شتی وام لیّده که یت ههرگیز ئهم نامه یه مهخوینه رهوه.

هەلبەت من هینده ی تق نازانم لەدەستدانی قاچیك و كەمئەندام بوون چ واتایه كی ههیه.

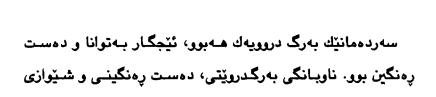
وه لى گەربلىيت "لەبەرچى ئەم بەلايە لكا بە منەوه؟ ئەم ھەموو مرؤقه لەدنيادان، تەنھا نىلى من ھاتبوو؟ من چ سوچ و تاوانىكم ھەبوو كە خوا ئەمەى بەسەر ھىنام؟". لەھەر بارىكادا ھەيت با بېيت، مافت يى نادەم!

ئهگهر ئه و پۆژانهی دهنگم نهدهکرد تهنیا لهبهرئه وهبور که دهمزانی ئه و پوری بیکارانه ی له چوارده وری سیستهمه کهت کودهبوونه و دهیانکیشا به ئه ژنوی خویاندا " وای وای روله

به دبه خته که م" له وته کانم تیناگه ن. نه دی هه ستت نه کردبوو ته نانه ت دایکیشت چه ند بیزاربوو له وته کانیان و نه و دی خه ی تویان بی ناراسته ده کرد.

ئازیزهکهم " م" تکایه گوی بق قسهکانم پابگره و نامهکه بهوردی بخوینه رهوه، گهر بیتوو بهرده وام بههه نه پوویه پوی درخه که ببیته و پیده چیت چیتر پزگار بوونت نه ژیر عهره بانه و درچه رخاوه که ته و م بیت.

"له کاتێکدا ئاسمان هێنده بهرینه و خێریش بهو ئهندازهیه درهخشانه، نابێت ڕازی بیت بهوهی پهڵه ههورێکی تاریك بهدرێژای تهمهنت ترووسکایت لی ببرێت"

بهرگدروو و مودیلهکهی

ئەو جلكانەي دەيدورين بە ھەمور جيھاندا بالاو بووبورەرە.

ئهم وهستا لیّهاتووه به مهبهستی تاقیکردنه وهی نهو بهرگانهی دهیدورین پیاویّکی هه ژاری به کری گرت و بیّ نه و مهبهسته پارهی دهدایی د.

یه ک به یه ک جله کانی لهبه رکابرا ده کرد و ته ماشای چننیتی و مستان و ریک و پیکییه که ی ده کرد. به ناره زووی خنی راست و چهپی ده بری، کورتی ده کرده و ه و ده یدوری.

دەرئەنجام رۆژۆك كابراى ھەۋار _ ئىدى نازانىن لەبەرئەوەبوو رۆۋانى نەدارى بىر چووبۆوە ياخود چى _ بە بەرگدرووەكەى ووت:

" ئەرى تۆ بۆچى بەردەوام لەم جلەى كردۆت بەرم دەبرىت و دەيدوريتەوە؟"

وهستای خاوهن لیهاتووی چهندین ساله وه لامی نه و کابرایهی که بن کاری تاقیکردنه وهی مزدیله کانی به پاره یه ک گرتبووی بهم جوره ی دایه وه:

" تن چ مافیکت هه یه تاکر به م جنره لهگه لم ده دوییت! نه و جلانه ی له به ریان ده که یت خن هی تن نین! به لکو بن مه به ستیکی تاییه تی من نه وانه م له به رکردووی.

ئیستاش لهبه رکومه له هوکاریک که تی نایان زانیت کورت و درییژی دهکهمهوه، دهیبرم و دهیدورمهوه، ههرچیونیک خوم بمهویت وای لیدهکهم.

چیت بهسهر هاتووه وا رۆژانی نهداریت بیرچووهتهوه له بری سوپاسگوزاری رهخنهم لیدهگریت!"

بهم جۆرە چيرۆكەكەمان كۆتاي ھات.

ئهم چیروّکه یه کیّکه له چیروّکه پر پهند و ئاموّرگاریهکان. بوّیه من زوّرم خوّشده ویّت، له و کاتهی له پهرتوکیّکدا خویّندمه وه ههرگیز لهبیرم نهکردوه، ماوهماوه له ئاوه زی خوّمدا دهیلیّمه وه، ماوهماوه سهر لهنوی ده یخویّنمه وه...

بهتاییه تی له کاتی پیشره وی کردن له پیگاکانی ژیاندا که کرمه لیک پوداوی زویرکه رم بی هاتی ته پیش، نهم چیری که و نهو و انهی تیدایه بوونه ته مه شخه لیکی پووناکی پرگارکه ربیم. نیستا تی بیریک له جهسته ی خوت بکه رهوه.

كاتنك چاوت بەدنيا ھەلھننا، بە بەرگى (جەستەى مرۆۋانەوە) لەدايك بووى، زۆر باش دەزانيت بۆ دەستخستنى ئەمە ھىچ پارەيەكت نەداوە،

خواوهند تۆى لەنەبونەوه ھێنايە بوون، نەيكردى بە مادەيـەكى بێگيانى وەك بەرد ودار.

هـ دروه ها نه یشـ کردی بـ درووه کیکی وه ك مهعده نوس، شـیلم و دره ختی هه رمی ...

ههروهها نهشیکردی به ورچی جهمسهرهکان و کرمی به پو... که وایه سه رده مانیک نه تق هه بوویت نه نه وانیش.

بەدىھىننانى تۆ وەك مرۆڭ ياخود ھەريەك لەوانەى پىزمان كردن بۆ خودا تەوفىرىكى نىيە.

تەنھا (ويستى) ھەبوو، وە خودا تۆى ويست،

لەسەر جوانترین شنواز دروستى كردى.

ئه دی بزبیریّك له و روزانه ناكهیته وه كه هیچ شتیّك نه بووی، یاخود ئه و روزانهی وهك پارچه گوشتیّكی فریّدراو له سكی دایكدا بوریت و له هیچ شتیّك نه ده چووی؟

ئایا ئیستا لهبیرت چوتهوه که پهروهرینت له کویوه گهیاندیته کری و له چ دوخیکهوه گورایتی بنوچ دوخیک، والهبهر

نا په حه تییه کی له و جوّره نا په زایی ده رده بریت و ده لیّت : " بوّجی من! بوّ ده بیّت نهم به لایه به سه ر مندا بیّت ؟ ".

ئایا ههموی نهم بهخشش و خزمه تانهی به دیهینه ر، لهبه ر نهوهی روداویکت به سه رهات، و ه لا دهنییت!

به هنری ئه ره ی که شه و یه کیک له قاچه کانی پینی به خشیبووی لینی سه ندیته و ه ، به و زمانه ی ئه و پینی داویت ، به و ژیانه ی ئه و پینی داویت ، در و ه در و شانه ی نه و پینی داویت ، در و ه در و شانه ی نه و پینی داویت ، در و ه در و شانه ی نه و پینی داویت ، در و ه در و شانه ی نه و پینی داویت ، در و در و ستیته و ه ؟

پێویســته ئــارام بگریــت! گــه رئــهمڕێ ئارامبگریــت بێگومــان سبهینی سویاسگوزار دهبیت...

(م)، ئەى ھاورى خۆشەويستەكەم!

کاتیک لهدایک بووی بهجهستهی مروّقهوه لهدایک بووی نه به به پیسته ی به رخوّله یه کهوه ،

ئاى ئەگەر دەست بدات ئەر جلە دادەكەنىت؟

ئایا بوون بهمروقید که قاچیکی نهبیت هه لدهبریریت یاخود ، بوون به یشیله یه که چوار دانه قاچی ساغی هه یه ؟

گويّم ليّيه دهليّت:" چييه؟ كالتهم لهكهل دهكهيت؟".

له گه ل ئه وه شدا بیرت نه چینت کلکیکی به سودیشت ده دریتی..

وه لی بن نانی نیوه رق دولامه ی گه لامیو له بیرکه! نه گه ر مشکه توپیویکیشت ده ستکه وی نوشت بین. هه لی بگره و بینیی به سه رته و سوپاسی له سه ربکه!"

ئەى ئەگەر چارەكانت نابىنا بورنايە؟

دەستەكانت لەكار بكاوتايه...

گوێچکهکانت که پر بوونایه...

مرۆفێتيەكەت دەگۆرىيەرە؟...

ههلومه رجه کان هه ر چـ قنیک هه ن بابین، هـیچ که سـیک ده ست بـ مرداری مروقیتی خـقی نابیّت و ببیّت بـه گیانداریّکی دیکه، وانییه ؟

دۆستەكەم، واتىنەگەيت بە وەبىرھىنانەوەى ئازارى مىردن ھەولدەدەم رازىت كەم بە نارەھەتى نەخۆشىيەك. واتەپىت نالىم خراپترىن لەبەرچاو بگرە و لەسەر خراپ سوياسگوزاربە.

به لكر هه ولده دهم ئه وهت تيبگه يه نه كه ئهگه رچى قاچيكت له ده ستندا ماون چهنده به نرخن! .

ئەگەر نىرخ و بەھاى ئەوانە ئەزانىت، بېگومانبە لەوەى گەر ھىندەى يارىزانانى راكردنىش لەش ساغ بىت، ھىشتا ھەر دلخىقش نابىت...

مزگێنی نهبراوه بوٚ توٚ!

ئهگهر ئیمهی ئادهمیزاد ههتا سهر لهم دنیایهدا بریاینایه، ئهوکات لهدهستدانی لاقیکی تی به لا و نههامه تیه کی مهزن دهبوو. ئیدی منیش وهك پیرهژن و بیکاره کانی چوارده وری جیگاکه ت به هاوار و فریاد و (ئاخ و ئیف) کردن ههتا رادهی توانستم بهزهیم پیداده ها ته وه .

به لام خوت ده زانیت ژیانی شهم دنیایه ژیانیکی نه براوه و جاویدانی نییه، به لکو ژیانی جاویدانی شهره یه که له دواروژدا نوبه ی دیت و جاوه روانمانه،

رۆژۆك دۆت ھەريەكۆك لە ئۆمە لە دنيا دەردەچىن، (گيان)مان جەسـتە گـەنج يـاخود پىرەكانمـان _خـۆ نـازانىن كاميانـه!_
بەجۆدەھۆلۆت. ئىدى خۆشەويسـتىرىن كەسـەكانمان بـە وۆنـەى
دەنكە تۆوۆك دەماننۆرن...

له پوژی پهسلانی وه عده دراوی خواییدا و ئه و ساته ی به هاری ته مه دوویاره دیندوو ده کریّینه وه و دهنیردریّینه وه بر نیشتمانی خودمان...

تەنيا ئەوەندە بزانە كە قاچى چەپى تىق ھەندىك پىيش خىقت كۆچى كردورە...

وه لى هيچ دوو دل مه به و خه يالت ته خت بينت! له ژياني ئه و دنياتدا هه ر دوو قاچت ساغ و سه ليم ده بيت.

ههمان مزگینی بق ئهوانهی نابینایشن ههیه، ئهوان لهبهههشتدا چاویان باشتر له چاوساغهکانی دنیا دهبینیت، ئهویش بق ههتاههتایه.

خواوهندی میهرهبان بن نه و بروادارانه ی له دنیادا نه هامه تی جزراوجزر ده چیزن پاداشت و سوپرایزی تایبه تی ناماده کردووه.

دەمەويت نامەكەم كۆتاى بهينم بە دوو فەرموودەى بىرۆزى پيغەمبەرى نازدارگين، هيوادارم نووسينەكانم كەميك لىه ئازارەكانتى كەم كردبيتەوە...

بەنيازى دىدار...

((ئەو كەسانەى لەدنيادا ئەندامەكانى جەستەيان ساغ و سىھلامەتە، كاتۆك لەرۆژى دواپىدا ئەوھسەموو پاداشىتەى

به که مئه ندامی ئارامگر ده دریّت ده بینن، هیوا ده خوانن که له دنیادا به ئامیّرگه لی تیژ جه سته یان پارچه پارچه بکرایه))!! (ترمزی).

((خوای گهوره له فهرمودهیه کی قودسیدا ده فهرمویّت : گهر دوو ئه ندامه خوّشه ویسته که (دوو چاوه که) له به نده یه کم بسه نمه و ه نه ویش له به رامبه ردا نارامبگریّت، نه وا له بری نه و دوو چاوه به هه شتی پیده ده م)). (بخاری) .

ئافرەتە بوراوەكە

لهسه رده می به خته و هریدا (سه رده می پینه مبه ری و هاوه لانی) نافره تیک هه بو و نه خزشی بورانه و هی لهگه لدابو و . ها ته خزمه تی پینه مبه ری و داوایه کی لیکرد:

((ئەى پێغەمبەرى خودا من نەخۆشى بورانـەوەم ھەيـە، دوعـام بۆ بكەن بەلكو چاك بېمەوە..))

سەردارمان بەئافرەتەكەي فەرموو:

((ئەگەر پێت خۆشە دوعات بۆدەكەم و پزگارت دەبێت لەنەخۆشيەكەت، ئەگەرىش پێت خۆشە ئارامبگرە و بەھەشت بەدەست بهێنە لەبەرامبەرىدا!!))

ئافرەت پىرەكەش وەلامىكى دايەوە كە شىياوى ئافرەتانى سەردەمى بەختەوەرى بىت. وتى:

((ئهی نیردراوی خودا! مادهم پاداشتی ئارامگری هینده گهورهیه که ده لییت، ئهوا بریارمدا ئارامبگرم. به لام کاتیك نهخوشیه کهم بودیت بی ئاگاده بم و جلوبه رگی به رم داده که نم، دوعام بر بکه ن تاکو پوشاکه کانم لانه به م.))

پیّغهمبه ری خوشه ویستیش ﷺ به و جوّره نزای بوّکرد... بیّگومان خواوه ند ههمیشه نزاکانی نُه وی گیرا دهکرد...

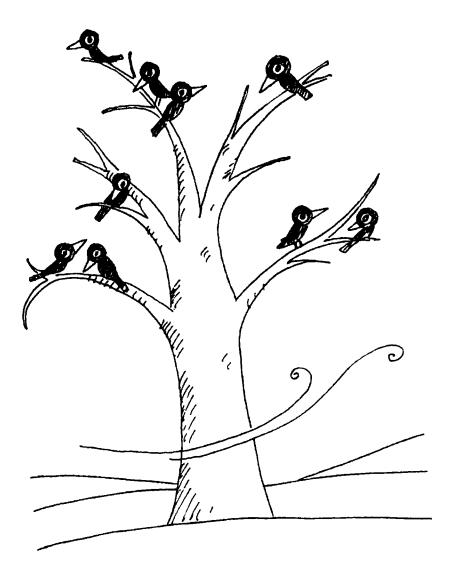
پاش مردن، خودا چۆن زيندوومان دەكاتەوە؟

خوای گهوره ده فه رمویت جا بروانه بن نیشانه و قازانجی ره حمه تی خوا چنن زهوی به و بارانه زیندوو نه کاته و ه و پاشان وشك بوونه و ه و مردنی، به راستی نه و خوایه که وا زه وی به وجنره زیندوو نه کاته و ه و ایه که مردووان زیندوو نه کاته و ه و به مووی شدوی که شده و شده و

لەسەردەمى بەختەرەرىدا رۆژنك يەكنك لە ھارەڭ بەرنزەكانى پنغەمبەر ھەمان پرسيارى تۆى لە خۆشەرىستمان كرد:

"ئەى پێغەمبەرى خودا! خودا چۆن ھەموو ئادەمىزاد زيندوو دەكاتەوە، ئايا نمونەي ئەمە ھەيە؟"

پێشهواي ئازيزمان فهرمووي :

" ئايا هەرگيز تۆ رپت نەكەرتۆتە ھەرارى ژيانى قەبىلەيەك، كە لە وەرزيكدا وشك دەبيت و پاشان هەمور لايەك تەرار سەرز دەبتى؟"

ئەرەى كە پرسىيارەكەي كرد، وتى:

"بنگومان ریم کهتووه، ئهی پیغهمبهری خودا".

خۆشەويستىش لە بەرامبەرىدا فەرمووى:

"ئەمە بەلگەى دووبارە زىندووكردنەوەيە لەلايەن خوداوە، بەلى خودا بەوجۆرە مرۆقەكان زىندوو دەكاتەوە!".

چیټر وهرزی بههاره

هەرچەند ھەفتەيەك بەر لىە ئىسىتا پىەلى درەختىەكان وشىك و پووت بوون،

بهوینه ی پیره نه سیکه له کان، به مات و مهلولی له ههوره ره ساسییه کانی زستانیان ده روانی.

پیره قهله په بی غهمه کان له سه ر پهله کانیان دهنیشتنه وه .. ئه و باخچه بی سه دا و پهنگ په پیوه ی که هه موو قوشبنیکی پهنگی مه زاریکی تاریکی لینی نیشتبوو...

نەگەلايەك، نەگولىك، نە مىوەيەك...

نه جریوهی چۆلەكەپەك، نە خشەی مېروولەپەك...

نه ئەسپايى راوەشانى بالى پەپولەيەك...

هەرچپەك رويدابيّت، لە ماوەى چەند هەفتەيەكدا رووى داوه! سەرەتاى بەھار دار ھەلۆرەيەكم بينى.

سەرەتاپا بەگولى سپى رازابورەرە، بۆنار پەلەرەق و تەقـەكان چ نەش و نمايەك، چ دلخۆشيەك، چ ژياننك تەشرىفى ھننابور... لەبەر خۆمەرە وتم " دار ھەلورە، دوريارە زيندور بورەرە ".

پاشان دار قرخیک، لهبهره بهیانیکی بیگهردی فینکدا، پوشاکیکی پهمهیی کرایه بهری، مروّق بهبینینی ژیانهوهی دههاتهوه بیر...

لهبهر خرّمه وه وتم " دار قرّخ، دووباره زیندووبوه وه وه " له قسه د پاله کاندا چیمه ن و له ناو با خچه کاندا ملیزنه ها گول سه ریان ده رهینا، گولی نیّو بوره کان به خه به ده هاتنه وه.

سەرزەمىنى وشك و مردوو دووبارە ژيايەوە،

بۆم دەركەرت چيتر وەرزى بەھارە!

ههروهها بق وهلام دانهوهی پرسیارهکهی تق لهم کاته باشتر نابیتهوه.

چونکه ههموو وهرزیکی به هار به دیهینه ری مهزنمان، ملیاره ها نمونه ی گچکه ی زیندووبوونه و ی دوای مردنمان نیشان ده دات.

تەقىنى ھەر دەنكە تۆونىك، گولگرتنى ھەر پەلىكى وشىك، پشكوتنى ھەر گولنىك...

وەلامى پرسپارەكەي تۆدەدەنەرە:

" بەڵى، بەم جۆرە زىندوو دەبىتەرە! "

خوای بالا دهستی توانا به و جوّره زیدووت دهکاته وه! به و ناسانییه، به و خیراییه!

خوای گهوره دهفهرمویّت: "خوا نهو خوایه زیندوو ده رنه کا له مردوو و مردوو ده رنه کا له زیندوو و زهوی نه ژینیته وه پاش مردنی و نیوه یش ههر به و جوّره له گوّر ده رنه کریّن و زیندوو نه کریّنه وه.
" الروم: ۵۰

كاميان ئاسان تره ؟

بەراستى كاميان ئاسانترە؟ ئەنجامدانى كاريك بى يەكـەم جار ياخود ھەمان كار بى جارى دووەم؟

بن نمونه ئهگهر تنق ئه و دارشته ی بن مامنستات نوسیبوو ون بکه ی یاخود چایه کی به سه ردا بریزی ، ئایا نوسینه و هینده ی چاری یه که م قورس ده بوو؟

بيّگومان نهخير!

چونکه تارادهیه که ههمان رسته کانی پیشترت دیته وه یاد و پیکهینانی نه و رستانه ش جاریکی دی هینده ی یه که م جار قورس نه ده بوو.

نیگار کیشین نیگاریکی کیشا، پاشان له پوداویکدا سوتا و بووبه خوله میش. نهگهر نیگارکیش بریایدا دووباره نیگارهکه بکیشینتهوه و وتی: "مین دووباره نهو تابلؤیه دروست دهکهمهوه! " نیدی کهس ناتوانی پنی بلیّت: " نه خیر بوت دروست ناکریّتهوه، له کویوه دروستی ده که پتهوه؟ تابلؤکه بووبه خولهمیش و بابردی..."

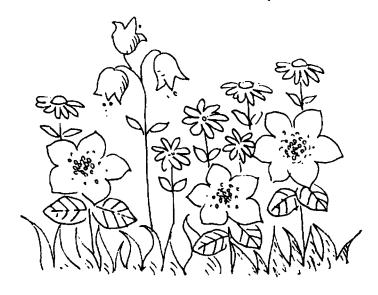
چونکه کهسیّك یهکهمجار بتوانیّت دروستی بکات، جاری دووهم زیّر ناسان بقی دهکریّت!

ئافرینی یهکتا جاریک ئیمهی له نهبوونهوه هینایه بوون. جهستهمان له ئاو، ههوا، گلن، پووهکهکان، ههموو خوراکهمادده زیندوو و بیگیانهکان که دهیخون، گهردیله بهگهردیله و خانه بهخانه کوی کردوونه ته و و ئهم ژیانهی ئیستای پیداوین.

بیّگومان دهسته واژه یه ک به ناوی (ئاسان) یاخود (قورس) بی خواوه ند بوونی نییه. وه لی له پیّناوی باشتر تیّگه یشتن له زیندووبوونه وه ی دوای مردن ده توانین بلیّن:

"ئەو خواوەندەى جارىك ئىمەى لە نەبوونەوە ھىناوەت بوون، گەر بىيەرىت بىكومان دواى مردنىش دووبارە زىندومان دەكاتـەوە، ئەمەش بى توانستى رەھاى ئەو لە بەدىھىنانى جارى يەكەم گەلىك ئاسانترە."

بیر له مرزقی دوو—سی سهده به رله ئیستا بکه ره وه...ئیستا که سیان نهماون. هه موویان بوون به خوّل، گهردیله کانی جهسته یان تیکه لی پیکهاته ی زه وی بووه...

رۆژنىك دىنىت، وەك ھەمور زىنىدەوەرىكى دىكە، كاتىنىك دىيىنە دىياۋە و پىيىدا تىدەپئەرىن، ھەمور ئەر خانى و گەردىلانلەي جەستەمان پىك دىنن گەرچى تىكەلى خاك، ئار و ھەوا بوربىيىت... گهرچی چووینه ناو لهشی پووهکی ههمه جوّر و گیانداری جیاوازه و گهرچی به ههرچوارلای گوی زهویدا بلاو بیّته وه...

ئەو بەدىھىننەرەى سەرەتا لە چەندىن شىوىنى جىاوازەوە كۆى كردىنەوە و بوونى پىبەخشىن، دووبارە بەدىمان دەھىنىنىتەوە!

ههروهك چۆن ههزارهها گوڵي مردوو لهبههاردا دهژينيتهوه...

ههروهك چۆن دووباره گولا، گهلا و میوه دهداتهوه به ملیارهها پهلی وشك بووی ملیارهها درهختی وشك بوو...

ههروهك تۆوه نوستووهكانى ژێر زهوى كهله رۆژێكى بههاردا و له ير بهرگى ژيان دهكرێت بهبهريدا...

ئيسكه بوكاومكان

وتی: "محمد ده لیّت بیکومان خودا مردووه کان زیندوو ده کاته وه، سویند به (لات) و (عوزا) ده بیّت بچمه لای و مناقه شهی لهگه ل بکهم هه تا لیّی ده به مه وه! ئیسقانیّکی پوکاوه ی به ده سته وه گرت و چووه لای بینه مبه ری نازدار ﷺ.

وتى: " ئەى محمد! تۆ بانگەشە بۆ ئەرە دەكەيت كە خواكەت دواى رزانى ئەر ئۆسقانە دوربارە دروستى دەكاتەرە، وايه؟"
يۆغەمبەر ﷺ فەرمورى:" بەلى من وادەلىم!"

ئوبهیه دهموچاوی لی گرژ کردهوه و وتی:" کهوایه تق بروات وایه پاش پزان و پوکانهوه خوا نهم نیسقانه دیسان دروست دهکاتهوه، ها!"

ئیسیقانه کهی لیهناو ده سیتیدا وردکیرد و توزه کیهی کیرد به روخساری پیروزی پیغه مبه ردا و وتی:

"ئهی محمد! ئهمه دوای وردبوونی کی دهتوانیت پیکی بهیننیته وه ؟ ئایا، ئیمه دوای ئهوهی مردین و وهك ئهم ئیسقانه

رزاین و بووین به خوّل دووباره زیندوو دهبینهوه؟ کهنیّمه وامان لیّهات، ئیدی نُهوه کیّیه دهتوانیّت زیندومان بکاتهوه؟"

پێغەمبەرى خۆشەويستمان فەرمووى:

" به ليّ، خودا تق دهمرينيّت! پاشان زيندووت ده كاتهوه، دواتريش ده تخاته نيّو ديزه خهوه!".

له ئەنجامى ئەمە يەروەردگار ئەم ئايەتە يىرۆزەي ناردە خوارەرە: "ئايا ئادەمزاد نازانى ئىمە ئەومان لە تىزمى دروست كردووه ليه بيناوهوه تهكاتبه منداللداني تنافرهت، كهجي كيه ینگهیشت نُهبیّ به دورْمنیّکی دیار و ناشکرا؟ 🌣 کابرای خوانهناس ئٽسقانٽکي رزيوي به نموونه بٽ هٽناينهوه که گوايه مردوو زيندوو ناکریتهوه و دروستکردنی خوی لهیادچوو که چون له دلویی ئاو دروستمان كردووه، وتى: كئ ئيسقانى رزيو زيندوو ئەكاتەوه؟ مەبەستى ئەرەبور كەس ناتوانى زىندورى بكاتەرە. 🌣 تۆيش، ئەي موجەممەد، لە وەلاميا بلّى: ئەو كەسە زيندووي ئەكاتەوە كە پەكەمجار دروستى كردووە كە خواپەر ئاگاى لـە ھـەمور شـتێكيش هەيەر، ئەزانى مرۆۋ كە مرد چى لىدى، كە رزيى خۆلەكەي ئەبى بهجىو ئەكەرىتە كوى چۆن كۆئەكرىتەرەو ئەخرىتەرە يال يەك و، بنیادهمه کهی جارانی لی دروست ئه کریّته وه . " یس: ۷۷ – ۷۹

کاتێك فوو دهکرێت به ﴿صور ﴿دا...

ههست دهکهم بابهتیک ئاوهزتی داگیر کردبینت و گیرودهی کردبیت، له پاستیشدا گیرودهی نهکردووه وه لی خوّت حه ز دهکهیت باشتر له بابهتهکانت تیبگهیت و داوای نمونه یه ک له من دهکهیت که هه ر به بیستنی بلیّت،" ناه نه وه نیّستا تیکهیشتم"

به رله وه ی ئه م بابه ته ت بق باسبکه م خودی خوم کتیبیکم خویندنه وه ی هه ر خویندنه وه ی هه ر خویندنه وه ی هه ر یه که یان ، هه موو خاوه ن ژیریه ک والیده کات بلیّت "ئاه، ئه وه ئیستا تیگه شتم"...

ههروهك دهزانیت فریشتهی پایهبهرزی یهزدان ئیسرافیل كاتیك فویكرد به (صور) دا روزی بهسلان دهست بیدهکات.

خوای گهوره دهفهرمویّت: "جا کاتی که یه و فوو پیاکردن فووکرا به (صوور)دا، \Box زهوی شاخه کانیش له جیّی خوّیان هه نگیران و بهیه و جار دران به یه کا، \Box له و پوژه دا نهوه ی پوویه دا، پوویه داو، پوژی قیامه ت به رپا شهبی. \Box ناسمانیش له ت له ت نهبی. ناسمان له و پوژه دا نهم ناسمانه ی نیستا نییه، ناسمانیکی لاوازو بی هیزه ." الحاقة: \Box - 17.

کاتنے کے فروی دووہ می پیدا دہکات، هموو مردووهکان زیندوودهبنه وه، تهم کاره له ساتیکدا روودهدات. ههروهك خواى گهوره دهفهرمويّت: "فویش دهكریّت به صوردا ئیدى ئهوان له قهبرهكانیان دهردهچن و به ههله داوان دهچن بۆلاى خواى خوّیان بر مهیدانی لیّیرسینهوه." یس: ۸۱

له وه تنگه شتین که چنن له و وه رزه گه وره ی به هاردا هه موو جه سته کان دانه به دانه به دی ده هنزرینه وه، نه وه نده ی برانم نمونه ی ژیانه وه ی سه ر زه وی مردوو و وشک و په ق له وه رزی به هاردا هه موو سالیک که هه م له قورئان و هه م له فه رمووده ی پیغه مبه ردا ها تبوو میشک و دلنی دلنیا کردی...

ئەوەى ھێشتا نەزانراوە لات ئەمەيە: ئايا ھەموو مرێقەكان لە سەردەمى باوكە (ئادەم)ەوە، ھەتا رۆژى دوايى كە دەمىرن و جەستەكانيان دەخرێنە ژێر خاكەوە چێن لە ساتێكدا دەست بەجێ گيانى ھەر ئادەمىيەك دەچێتە ناو جەستەكەى خێى...

واته کاتیک فوو دهکریت به صوردا چون ئهم کاره له تهنیا ساتیکدا رودهدات...

سوپایه که همبوی له چهند ملیون سه ربازیک پیک هاتبوی. پاش نهوه ی به دریژای روزگار سه ربازه کان سه رقالی مهشق و راهینان بوون، دواجار فه رمانده فووی کرد به (بوق) هکه یدا و فه رمانی بشودانی ده رکرد.

هـهموو سـهربازه کان سهربهست برون و هه ریه کنی به لایه کـدا ریگه ی گرته به ر. یه کیک بن پشوودان و سه رخه و شکاندن به ره و بن سـیبه ری دره ختیک یه کیکی دی بن جیگایه کی دیکه ... پاش تیپه ربوونی ماوه یه ک فه رمانداری سوپاکه دووباره فووی کرد به (بوق) ه که یدا، به لام نه م جاره یان فه رمانی (گردبونه و ه) ی ده رکرد.

ههموو سهربازه کان به بیستنی زهنگی تاگاداری، پیکرا بهبی دوودلی و یاخیبوون فهرمانی گهوره که یان به جیهینا و به چه و و تفاقیانه وه به ره و شوینی مه به ست رایانکرد و له ویدا کوبوونه وه.

بهوینه ی نهمه خواوه ندی به دیهینه ریش هه رکات نوبه ی زیندووبوونه هات فه رمان ده دات به حه زره تی (ئیسرافیل) فوبکات به صوردا، له گه ل نهمه داگیان (پوح) ه کان زهنگه که دهبیستن.

ههریهکه دهچینه نیو جهستهی خویهوه و هیچ کام لهوانه دواناکهویت له جی بهجیکردنی فهرمانهکه...

چـونکه فـهرمان لـه لای خواوهیـه، ئهگـهر فهرماندهیـهك کهمروّفیّکی ئاساییه به لیّدانی بوقیّك بتوانیّت ههموو سـهربازهکان کوبکاتـهوه، ئـهوه بیّگوکـان خواوهنـدیّکی خـاوهن دهسـتهلات و فهرماندهوای رهها به فهرماندان له ریّگهی (صور)هوه ئادهمیزادی ههموو سهردهمهکان بانگ دهکات و جهمیان دهکات...

دهربارهی بهبهردا چوونهوهی گیان و ژیانهوهی جهستهکان له یه ساندا ههمان کتیب نموونه یه کی له م جوّرهی داوه:

"بیرله شاریّك بکهرهوه، شاریّك که ملیونه ها گلّق پینکهوه له همان کاتدا دهدرهوشیّتهوه...

پیدهچینت کارهبای ههموو شارهکه له یه ک ناوه نده وه بدریت. نهگهر ته نیا یه ک سویچی شه و ناوه نده هه نبده یته وه ههموو گلاپه کان ده کورژینه وه. دووباره بیکه یته وه له چرکه یه کدا ههموو یان داده گیرسینه وه. ههرچه ند ملیونه که پیکه وه داده گیرسینت... گهربمانه وی ده توانین گلاپی ههموو شاره کان، بگره ههموو پووی زهوی بکه ینه چراخان و ناوه ندی کونترو نه که یه ک شوین بیت، نه وا نه و کات داگیرسان و کورژانه وه ی پیکرای گلاپه کان له و ناوه نده و ه و که چرکه ساتیکدا، به یه ک جون جینه جی دهبینت.

بیگرمان گهر کارهبایه که بهدیهینراویکی یه زدانه و خراوه ته خزمه تی ناده میزاده و ه ناوابیت، به ته نیا فهرمانیکی زاتی نه و، ملیاره ها جهسته دووباره زیندوو ده بنه و ژیانیان ده کریته و به به به ردا. نه ویش له یه ک ساندا...

چۆن ئينكارى بوونى خودا دەكەن ؟

شتیکت پی بلیم، "سهیرو سهمهرهترین شتی دنیا بریتیهله ئینکاریکردنی بوونی خودا."

به راستی له گهردونیکی وادا، ئینکاری بوونی به دیهینه و و بروابوون به وه مهموو شتیک له خزیه و یاخود به ریکه و ته ماتووه ته کایه وه، سه برترین شتی دنیایه.

بیروباره ریّك که پنی وابی "خنی له خنیه ره دروست بووه، گهشهی کرد و هاته بوون." ده رباره ی گه ردوننیکی وه ها به هه موو پنیکهاته کانیه و هه ر له رووه که کانه و ها تاکو زینده وه ر تاده میزاد، ملیزنه ها زینده وه ری ده رئاسای دیکه، هه روه ها "ئینکاری بوونی خودا" بن ناکرتا له ژیرییه و هدوره.

خوانهناسان (ئاتيست) چهند بهشن؟

بیّگومان بیستومانه، ئه وانه ی ده لیّن "بروام به برونی خودا نییه" پیّیان ده و تریّت ئاتیست. ئاتیسته کان بانگه شه ی باوه رنه بوونیان به خودا ده که ن و ده لیّن:

"بهدیهینهریّك بوونی نییه و ههرگیز ناشیّ ببیّت"

له ههمان کاتدا به و کهسانه ده وتریّت بی باوه پ (کافر). ئهگهرچی کاتیّك پی یان ده وتری (ئاتیست) پیّیان خوشه، وه لی که پیّیان ده وتری بی باوه پر (کافر) هه ندیّك پیّی تیّك ده چن.

لەبـەر ئـەوە ئاتىسـت وشـەيەكى بيانىيـە، وەك بايلۆجىسـت ، گىتارىست ... ھتد پىدەچىت ھەواى جۆرە پىشەيەك ببەخشىنت... واتە:

- باوهرت بهبوونی خودا ههیه؟
 - نهخير! من ئاتيستم.
- كەواتە ئاتىستىت!؟ زۆر سەيرە…!

بروانه! دەڭنى پىشەيەكە، وانىيە؟

كەچى ناكرێت بڵێت: "من بێ باوەر (كافر)م!"

هه رچنینک بینت، ناتیست یاخود بی باوه په و دووکیان بنه ماکهیان هه مان شته، هه ردوو باوه پیان جودا نییه و پییان وایه گه ردوون ختی که ختیه و هاتووه ته کایه و هستند...

به لام مادام ئهوان وشهی بیباوه پ (کافر)یان حه زلی نییه، با ئیمه بییان بلدین (ئاتیست).

به لین، وتمان چی؟ " ئاتیسته کان ده کرین به چهند به شهوه ؟" ئاتیسته کان له ناو خویاندا ده کرین به دوو به شی سه ره کیهوه.

گروپی یه که می ئاتیسته کان مرزق گه لیّکی زوّر سه یرن. زوّریه ی ئه و که سانه ی ده لیّن "من ئاتیستم!" ده که و نه نهم گروپه وه. چونکه خوانه ناسیانه و به بی خوانه ناسیه کی ئاسیانه و به بی کردنه و ه یه بیر کردنه و ه یه .

به لام ئهگهر ههبوایه، دهمانبینی وانییه؟ وابزانم وانییه، خق لهوانه شه ههبیت...

كوره وازيينه بير لهو شتانه مهكهرهوه..."

ئەو جۆرە كەسانە بىرناكەنەوە، بىر لە ھىچ شتىك ناكەنەوە...

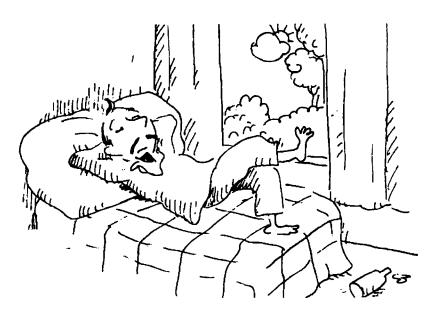
به هاتنی وهرزی به هار دلخوش دهبن، وه لی بویان گرنگ نییه کی نیم به هارهی هینا! . هموو لایمك به گول و گولزاری پنگاورهنگ رازاوه ته وه نابینن نه وانه خوی له خویه وه نایه نه بوون...

ئەگەرچى بێبەرىن لە ھەڵھاتنى خۆر، كەچى ئاوابوونەكەيشى بە گرنگ نازانن...

باش دەزانىن بخۆن و بخۆنەرە، بەڭكو كوشتەى گەدەيانن. كەچى بۆ جارىكىش لەتەمەنياندا ناپرسن "ئەم مىرە بۆچى ھىندە حوانه؟"

"کیّیه لهم پهله رهق و وشکانه گیّلاس و سیّوی شیرین دروست دهکات" نهمه شیاوی تاسهمهندی نییه لای نهوان...

لهبهرئهوه ئیدی گرنگ نییه کی به هاری هینا، کی باخچه کانی پرکرد له گولی رهنگاورنگ، کی بالنده کانی که نار ده ریا له ئاسماندا راده گریت و ئه و ده نوکه ناوازه یان پی ده به خشیت، کی خیری دره خشانی وه ک چاریه کی مه زن له راسه رمانه وه راگیر کردووه، کییه ئه و به خشنده یه ی ئیمه به چه ندین نیعمه تی به له زهت ده ژینیت.

یاخود ئەسلەن ھۆكارى (مرۆق بوون)ى خودى خۆى لەلا بى بايەخە...

دهربارهی ئهوهی بزچی له دنیاداین و ده ژین، روزیّك دیّت چوّن هاتونه ته دنیا ههر ئاواش به جیّی ده هییّان، کی ئهوانه ی هیّنایه ئیره و دهیشیان باته وه، هیییی بیر ناکه نه وه.

ئهم جۆرەى ئاتىست دەخۆن و دەخۆنەوە و دەخەون، ھەرگىز تىنافكرىن. گەر جار جارىكىش پرسىيارىك مىشكىان بوروژىنىت دەست بەجى پالى پىدە دەنىن بە بىيانووى ئەوەى "ئامان، دەخىلت بم، بابىر لەو بابەتە وردانە نەكەمەوە ئەگىنا دوايى ئەقلى لەدەست دەدەم". ئەمانە بۆ رەتكردنەوەى بوونى خودا ھىچ كۆششىنك ناكەن. تەنيا ئەوەندەيە كە قبولى ناكەن، زيهنيان بەم بابەتانەوە ماندوو ناكەن...

ترئ دهخون وهلى پرسيار له باخهوانه كهى ناكهن...

با باسی گروپهکهی دی بکهین...

گروپی دووهمی ئاتیستهکان بهوینهی تاقمی یهکهم تریکه دهخون، به لام جیاوازی ئهمانه ئهوه ده لین:

"باخهوانیک بوونی نییه! ئهو ئیدی لهکویوه هات! کی نه فسانه ی ئهم باخه وانه ی دروست کردووه؟ ئهم باخ و رهزانه خویان له خویانه و دروست بوون، گهشه ی کرد و تهنیا خواردنه که ی لهسه رئیمه یه ..."

ئاخر ئەمانە لەبرى گوێ نەدان بە باخەوان بگرە بوونىشى رەتدەكەنەوە، تەنانەت بانگەشەى نەبوونى باخەواننىك دەكەن. سەبارەت بەھۆكارى نەبوونىشى لەدووى بىرۆكەگەلنىك دەگەرىن. ھەلدەسىتن بەلىكدانەوەى چۆنىتى خود پىنگەيشىتنى رەزىك و ترىگرتن بەبى ئەوەى پىروسىتى بە باخەوانىك بېيت.

بارەر بەباخەران ناھێنن، بارەر بە نەبرونى باخەران دەكەن.

به راستی کاری ئه م ئاتیستانه زوّر ئهستهمه، چونکه ناچارن راستی بانگه وازه که یان بسه لمیّنن، دیارترین تاکه کانی ئه م کوّمه لگه یه پیاوانی زانست (زاناکان)ن.

ئەرە تاكو ئىستا نزىكەى دوو سەدەيە لە ھەولى چەسپاندنى بىرۆكەى پەيدا بوونى ژيان بەرىكەوتىدان، دەيانەويىت بلاين دنيا خۆى لە خۆيەوە دەرئەنجامى چەند روداويكى يەك لە داوى يەك ھاتۆتە بوون.

بیرۆکەیەکیان ھەیە بەناوی (بیردۆزی گەشه)وھ، لەبەر ئەوھی ھەرگیز نەیانتوانیووھ بیسەلمینن ھەر بیردۆزی دینت و بیردۆز دەروات.

لهلایهکی دیکهوه گهوره ئاتیستهکان لهبهرئهوهی بروایان بهبوونی بهدیهیّنهریّك نییه ناچارن بروا به (بیردوّنی گهشه) بکهن. چونکه دهبیّت وهلّمیّکیان پی بیّت بی پرسیاری "ئهگهر خودا بهدینه هیّناوه ئهی کی بهدی هیّناوه ؟"

به لی تاکه وه لامی گهوره زانایانی ئاتیست ههمان ئهم (بیردوزی گهشه)یه یه که ههرگیز نهسه لمیندراوه، ئهم بیردوزه له گه لا ئهوهی پشت راست نه کراوه ته وه، روز له دوای روز شیوه یه کی گالته جاریتر وه رده گریت.

بهبروای ههوادارانی (بیردوزی گهشه) ههموو شیتیکی نیاو گهردوون به زیندهوهرانیشهوه، له نهنجامی چهند ریکهوتی کتوکویرهوه، پاش ملیزنهها، بگره ملیارهها، سال هاتووهته بوون.

به رای ئه وان به دیه نارد انده به مور شنک له خویه و میداوه . خویه و میداوه .

ئهم بیرزکهیه و هاو وینهکانی بن ماوهی دوو قه پنه، له لایه ن به ناویانگترین زاناکانه وه (!) له سه ر لاپه پهی پزرتنامه و و گوشاره فره خوینه ره کان ده نوسرین و وینه یان ده کریت:

بگره تاقمیک له و زانایانه ی که ده لین " باسی سه رچاوه ی ژیان ده که م، به لام نامان سهد نامان نابیت ناوی خودا بینم، هه رچییه کی دیکه بلیم گرنگ نییه " بیر قکه یه کی دیکه یان داناوه که ده لیت:

"چەند جوتياريكى ئاسمان له چەند گالاكسى دوورەوە هاتن و تۆوى ژيانيان لەسەر رووى زەوى چاند"

ئەمەشىيان بى ھەمان شىزوە، لەسەر شىزوەى چەند وينەى ـ رۆمان لەناو ھەمان ئەو گۆۋارە ناودارانە(!) بالاو دەكرايەوە.

هەنىدى كەسى عەقل بەستوويش كە بروايان بە جوتيارە ئاسمانيەكان كرد ئىدى رىخكەى تايبەتيان بى خىريان دروست كرد و جوتيارە ئاسمانيەكانيان بەرست..

ناوی (گەشە) يان ھەرچيەكى لى بنين، ئاتىستەكان بروايان بە رىكەوت ھەيە، ئەويش رىكەوتىكى كتوكوير...

باوه پیان به بوونی خواوه ندیکی مه زن نییه، وه لی خودایه کیان بق خویان دروست کردووه، ئه ویش (خودای ریکه و تی کتوکویر).

ئاتىسىتەكان ئەو خواوەنىدە بىنىنەمايە دەپەرسىتى. چىونكە باوەپيان وايە ھەر لە خۆرەوە ھەتا مىروولەكان لە ئەنجامى چەند رووداوى زنجىرەى رىكەوت ئامىزى كتوكويرەوە ھاتونەتە بوون...

نالین "الله گهردوونی به دیهیناوه" به پیچه وانه وه ده یده نه پال شتانی بی ده سته لاتی وه ک ریکه و ت، سروشت، خوی له خویه وه ده لانین ملیاره ها ملیار سال گهشه ی کرد، هات و چوو، نه ستوور و باریک بووه وه، زیادی کرد و لینی بووه وه ... دواجار به م جوره ی لیهات".

پتر له ههموو شتیکی دیکه باوه پ به بیردوزی گهشه دهکهن که پیش دووسه د سال دروستیان کردووه.

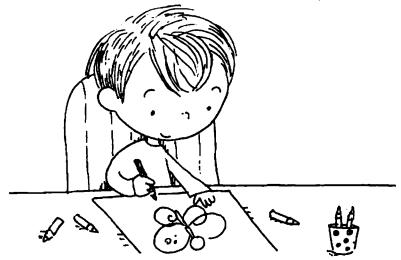
ئەمە لەگەل ئەوەى پىيان وايە چەند جوتيارى ئاسمانى ھاتوون و ژيانيان لەسەر زەوى چاندووه.

واته باوه پ به ههموو شتیك ده که ن بیجگه له (خودای تاقانه)...

تەنانەت ويننەي يەپولەيەكىش...

بیشک هموو ئاتیستیک بروای بهبوونی خودا نیه، با گهورهترین پرؤفیسوری کیمیای ئهندامی بینت، با زانایه کی به نه زموونی وا بیت که چهندین خه لاتی نوبلی به دهست هینا بینت، ئهگهرچی پرؤفیسوریکی به ته مهنی وانه ی فه لسه فه بینت له به ناو بانگترین زانکوی جیهان، ته نیا بروای به (ریکه وت) هه یه.

هیچ نهبیّت به نه ندازه ی جیاوازی نیّوان ویّنه ی پهپوله لهگه ل پهپوله یه کی راسته قینه دا، گهمژانه یه !

ئاتىستەكان بروايان وايە پەپولەيەك بەر باڭە نەخشىينانەيەرە، بەر جەستە ئەندازەييەرە، پەرواز لەسەر ئەم گولا بى ئەر گولا ـ ھەم پەپولەيەكى زيندور، بەرھەمى رىكەرتىكى كتوكويرى چەندىن مليار سالەيە. وەلى ھەرگيز گريمانەى ئەرەيان بى دروست نابىت وينەى پەپولەيەك لەخىرىەرە بىكىشرىت!

ئایا سهرت سورنامیننیت لهوه؟! پییان وایه پهپوولهیهکی زیندوو دهرئه نجامی ریخه وت دیته بوون که چی برواناهینینن به دروست بوونی وینه ی ههمان پهپووله لهسهر پهرهی کاغهزیك خوی له خویهوه، ئهگهرچی ئهو وینهی پهپوولهیه نهك وینه کیشیکی دهسترهنگینی بهناوبانگ به لکو له لایه ن مندالیکی بچوکیشه وه دروستکرابیت به ناشرینیه کی وا که ههموو که سیک نه زانیت وینه ی پهپووله یه!

نه خیر! باوه رناهینن، بن ساتیکیش بیت باوه رناهینن ئه و وینه شقل ویقلیه کاری دهستی ریکه وت بیت..

بەلام پەپوولە پەراوزەكانى نيو باخچەكان بە خەلاتى دەسىتى ريكەوت دەزانن.

بروا به وینه یه ناکه ن، وه لی برواده که ن په پوله که زور جاران له ناو چاوی که زور جاران که ناو چاوی که خو گرتوه د به کاری ریکه و ت ده زانن!

هاتنه بوونی پهپووله (کۆلیاس) ـ که ئهگهر پلهی گهرمی لهشی له (۲۸) پلهی سهدیهوه دابهزیّت ئهوا ناتوانن بفرن، لهپیّناو گهرمکردنهوهی بهدهنیاندا بالهکانی دهکهنهوه و پشتیان دهکهنه بهر تیشکی ههتاو ـ بهدهرئهنجامی ریّکهوت دهزانن.

یه که سی بنه ماکانی زانستی پووناکی ده لیّت: ((به نزیکبوونه وه ی گزشه ی لیّکه و تی تیشکی خوّر له سه ر هه ر ته نیّک له گزشه ی ($^{\circ}$)ه وه ، پله ی گه رمی شه و ته نه زیاد ده کات)). جو لانه و های پهپووله کان ده قا و ده ق له سه ر شه م بنه مایه ، به ریّکه و ت ده زانن.

کاتنیک پلسه ی گسه رمی جه سسته یان (۴۰°) تنده پسه پننیت، به پنچه وانه ی نه وه ی پنشوه و ه له به رامبه رخزردا جموجول ده که ن تاکو پله ی گهرمیان دابه زنیت، نه مه ش به رای نه وان هه ر رنگه و ته .

بوونی په له و خالی بچووك له نيوه ندی په نگی په شی باله کانياندا - که زووپه زوو گهرم داديت - به ريکه وت ده زانن!

جیکیربونی ئهم په لانه له نزیك شهو به شانه ی جه سته ی په پووله که و زورترین پیویستی به گهرمی هه یه ، ههر ریکه وت و هه وانته یه به بی چونی زانایانی هی کارپه رست!

بوونی ئه و هاوسه نگیه ناوازایه لهسه رپشت وبالی په پووله له کاتیکدا هه رگیز په پووله پشت و بالی خوی نابینیت ـ به رای ئه وان ریکه و ته .

(پهپوولهی چهتالکلکی) له ئهفریقا، بالهکانی له سهدا ههزار پهرهی ورد پیّك دیّت و ههریه کهیان به رهنگیکی ئیّجگار ناوازه و سهرنج راکییش رهنگکراون. نهخش و نیگاری سهربالی ئهم پهپولانهش ههر ریّکهوته بهبروای زانا ئاتیستهکان.

بالی ئهم پهپولانه بهوینه ی ئاوینه یه کی ئه فسوناوی ته نیا چه ند ره نگیکی سهری له به رتیشکی خوردا ده دره وشینه و دیمه نیکی دلار فین دروست ده که ن له کاتی فریندا . ئه و دره و شانه و ه یه شه له سه رته نیا چه ند ره نگین که به رای ئه وان هه ریکه و ته .

هەموو ئەوانەى باسمانكردن رێكەوت بێت، وەلى كێشانى وێنەى پەپولەيەكى بێگيان لەسەر پارچە كاغەزێك ناكرێت رێكەوت بێټ،

ئەمــه لەگــەل ژيــرى كێــدا دەگرنجێــت؟! ئەگەرچــى وێنــەكێش مندالێكى پێنج سالەش بێت، ئەو وێنەيە دەبێت ھەر وێنەكێشێكى ھەبێت...

خن له راستیدا کاتیک ده چنه بنج و بناوانی په ره رود ورده کانی بالی په پووله و و ده زانن گهرچی ملیاره ها ملیار سالیش تیپه ری هیشتا ناکریت به ریکه وت بیته بوون.

بهههمان شیره ئهوه دهزانن کهناکریت وینه یه به بی وینه کیش بکیش بکیشریت به لام نایانهویت باوه په به دیهینانی به دیهیننه ری مهزن بهینن.

به لین کاری بوونی خودا به م جوّره شنیکه لهگه ل ژیریدا ناگونجیّت و شیاوی برواپیکردن نییه.

ئايا زانايهك چۆن باوەر به بوونى خودا ناھێنێت؟

بهتایبه تکرمه نه زانایه که ههمو و تهمه نی خویان بن لایکو نینه و گهران به دوای موعجیزه کانی ژیاندا به بنگیان و گیانداره و می تهرخان ده کهن، ره تکردنه و هی بوونی خود اله لایه نه وانه و هکار کی یه کجار سه رسور هینه !

بيكومان ناليم ههموو زانايان بهم جورهن،

چهندین زانه گهوهره هه وه که نیشتاین) و (لویس پاسته ر) که بروای ته واویان به بوونی خودا هه بووه و هه یه .

بهتاییهت لهم سالانهی دوایدا زانایان دوای تهمهنیّك له (هزكار پهرستی) لهكاتیّكدا لیّكوّلینهوهكانیان تهواو دهكهن و ئهنجام دهدوّزنهوه ناچار بلیّن:

"ئیدی بهسه! تاکو ئیستا له هه له دابووم و له مه زیاتر به رکه ناگرم، بیرم ده رکه وت که خودا هه یه! "

وه لی من دهخوازم ههموو زانایان که دوزینه وه ی ناوازه ده که ن بیروا به بوونی خودا بهیدن. شه وکات به تامه زرویه کی زیباتره وه دهمروانیه دوزینه وه کان. چونکه هه رکاتیک سه یری دانه یه ک له و دو کومیننته ریانه ده که م له ته له فزیون، له ناخه وه حه زده که م دونگی ته له فزیون که به ته واوی ببرم. بی وینه شه و په پوله یه توزیک پیش ئیستا بی تیم باسکرد، له دوای بینینی شه و ههمو و لایه نه ناوازانه یان ناتوانم گوی پرابگرم بی بریک هه لیت و په لیتی وه ک (ههمو شهمانه موعجیزه ی دهستی سروشته ، به لی سروشت بی شروشت به لی سروشت به ای ده دو زینه و با ده دو کاریکی گران وه ها چاره سه ریک ده دو زینه و به ای ده دو زینه و با داره سه ریک ده دو زینه و با داره بی کاری وه ها چاره سه ریک ده دو زینه و به ای داره بی ده دو با در کاریکی گران وه ها چاره سه ریک ده دو زینی به ای داره بی ده بی کاری وه ها چاره سه ریک ده دو زینه به ای داره بی داره بی ده بی کاری و ها چاره سه ریک ده دو با در بی کاریکی گران وه ها چاره سه ریک ده دو با در بی که دو کاریکی گران وه ها چاره سه ریک ده دو با در بی کاریکی گران و ده کاریکی گران و دا در بی دو با در با

سهره رای له نزیکه وه بینینی ههموو شه و کاره ده راسایانه، تیناگه م برچی هه ندیک زانا ده بن به (ئاتیست)!

لەبەرچى وازدەھىنىن لىە بروابوون بىەخودا، كەچى لەلايىەكى دىكەوە ھاتنەبوونى زىندەوەران دەدەنە پال رىكەوت، گەشەكردن و لەخۆوە بوون! ؟

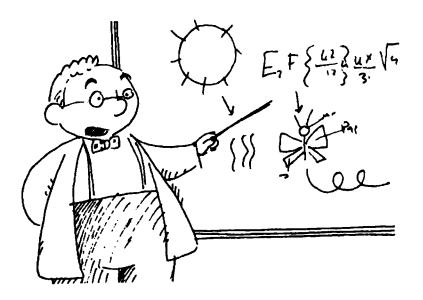
راستی پیویسته ئهوان لهههمووکهس زیاتر خودا بناسن و باوه ری پی بهینن، چلون ئینکاری بوونی دهکهن؟

داخر دليان تنناگات، چاويان نابيننت، گونچکهيان نابيستنت؟

تابلۆ و باڭى پەپوولەكە

ئهگەر كەستىك دەربارەى تابلۆيەكى (پىسكاسىق) بكۆلتىتەوە و بدوئ، بەلام ھەرگىز ناوى (پىسكاسىق) نەھتىنىت، رۆللى ئەو لەو تابلۆيەدا بەھىچ لە قەلەم بدات و بلىت ((ئەم تابلۆيە بەجۆرىك دروسىت بىروە كىە كۆمەللە رەنگىك ھاتوون لەدەورى يىەك گردبوونەتەرە بەلام كۆمەلى رەنگىي تىر ھەن نەھاتوون)). ئايا ھەموو كەستىك بەمە پىناكەنىت.؟

ئەركات خەلكى تىدەگەن، ئەركەسە گەمۋەيە و بە ھىچ جۆرىك لە ھونەر، ستاتىك و جوانيەكان تىناگات...

باشه به رای تر برچونی کومه لیک زانای ناتیست که لایان وایه:

(نه خشه سازی بالی په پووله یه که نه نه نه به رکه وتن و دره وشانه وه ی کومه لیک تیشکی خور له سه ر بالی په پووله که دا و نه دره و شانه وه ی کومه لیکی دیکه یان ها تو وه ته بوون و ته نیا یاریه کی ره نگ بازییه) چ ده گه یه نیت ؟

ئەگەر بەبى بورنى پىكاسىق تەماشىاى تابلۆكە بكەى ئەوا ناتوانىت وەك تابلۆيەكى ھونەرى ناوازە بىبىنىت...

بهههمان شیّوه، کهتهماشای بالّی پهپوولهیهك دهکهیت، گهر (خودا) یادی خوّت نههیّنیتهوه نهوا ناتوانیت بهسنعهتیّکی مهزن و موعجیزهیهکی بهدیهیّنهر بیبینیت...

ئیدی ههر لهبهرئهوه زانایان لهکاتیکدا دهبووایه له ههمووکهس زیاتر بروایان به خودا ههبووایه، وهان ئینکاری بوونی ئهو دهکهن.

چونکه کاتیک به هیی نهوی تهماشا ناکهن، نهوا هیچ جوانیه کی خودایان یاد ناخاته وه .

پەپوولەيــەك ، گولاێــك ، درەختێــك ، چــۆلەكەيەك ، شــينە نەھـەنگێك... لەچـاوى ئەوانـدا وەك سـنعەتێكى نـاوازەى دەسـتى پەروەردگار دەرناكەوێت...

ههموو ئهوانه دهگهریّننهوه بن ئهوهی کوّمهانیّك گهردیله و گهرد به ریّکهوت به ریّکهوت کوّبوونه تهوه و خانه یان پیّك هیّناوه، ههر به ریّکهوت چهند خانهیه کوّبونه تهوه لهدهوری یه ک و بوونه و درووستکردووه.

لهبهرئهوهی بهوجوّره ده پواننه ئه و موعجیزانه ی پهروه ردگار، ههموو تاکیّك له و شتانه ی تهمه نیّك به لیّکوّلینه و ه گه پان تیایاندا خه رج ده که ن نه ك به ره و ناسینی به دیهیّنه ری پاسته قینه بیانبات به لکو به پیّچه وانه و ه دوورتریان ده خاته و ه .

له پهپوولهکان دهکولنهوه، ئینکاری ئهوه دهکهن خودا بهدیهینابن... بزیه به ئهندازهی ژمارهی پهپوولهکان له خودا دوور دهکهونهوه...

پاشان له گولهکان دهکولنهوه، ئینکاری ئهوه دهکهن خودا به دیهینابن... بزیه به نهندازهی ژمارهی گولهکان له خودا دوور دهکهونهوه...

دواتر دهکهونه لیکوّلینهوهی بالندهکان، ئینکاری ئهوانیش دهکهن خودا بهدیهینابن، بوّیه به نهندازهی ژمارهی بالنده پهروازهکانی ئاسمان له (باوه پهخودا)هوه دوور دهکهونهوه...

بهقهد ژمارهی نهههنگ و حوتهکانی زهریاکان له خوداوه دوور دهکهونهوه...

به نه ندازه ی دار قوضه کان و ژماره ی میوه ی سهر په له کان له خود ا دوور ده که و نه و ه ...

به نه ندازه ی چیاکان، خور و مانگ و هموو نه ستیره و هه ساره کان له خودا دوور ده که و نه و کاتیک هه ر شتیکیان نیشان ده ده یت و نه وان ده لین "خودا به دی نه هیناوه". ئیدی و ه که بلیت (نه و شته ده چیته نیوان نه وان و خوداوه)!

ئيدى ئەمە بەردەوام دەبيت و دەروات...

هیننده له (باوه پ به خودا) هوه دوورده که ونه وه که دوای ئهوه دهچنه ده رهوه ی بازنه که ، ئیدی ناگه رینه وه .

وەك خۆيان ناگەرپنەوە، ئىمەش بۆلاى خۆيان بانگ دەكەن! فىلمە دۆكۆمىنىتەرپەكان دەگرن...

پەرتورك دەنووسن...

كۆنفراس ئەنجام دەدەن ...

بهخویان و قردیلهکانی ملیانه وه ، ورگی ده رپه پیویان، بانگهشه ی ئه وه ی (من زانام، هه موو شتیك ده زانم) ده چنه سه ر ته له فزیزن و و تارده ده ن.

دەلىن:

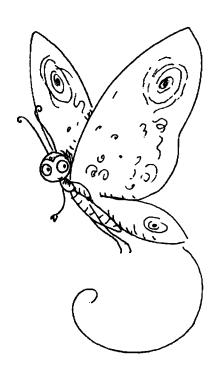
"کاری سروشته، به ریکه و هاتوته مهیدان. کاکی خوم نه مانه چه ند ملیار ساله هاتوه هاتوه، گهشه ی کردووه تاکو گهشتوه نه م ناسته و ناوای لیهاتوه ..."

وه لی ته نها بالی په پووله یه که ناوازه یه له ناسکی و جوانیدا، به سه بی ماناکانی ئه وان به سه بی ماناکانی ئه وان بداته و و راستیه که بخاته به رجاومان...

چونکه به زمانی حال ده لیّت: "پهروه ردگار منی درووست کردووه"

هـهروهها بـه هـهموو جوانيهكانيـهوه ئـهم ئايهتـه پيرۆزهمـان وهبيردههينيتهوه:

"ئەمەى باسم كرد ئەرەيە كە خوا دروستى كردووە، دەسا ئىنوە بىن بىخەن بەرچاوم ئەوانەى ئىنوە لە خوا بەولاوە ئەيانپەرسىت چىيان دروسىت كىردووە؟ دىيارە ھىچيان دروسىت ئەكردووەو نايشتوانن ھىچ دروسىت كەن، بەلام سىتەمكاران لەگومرايىيەكى ئاشكراو دىاردان." لقمان: ١١

بۆچى پێويسته ئاشنابين به ناوه جوانهكانى پهرومردگار؟

وادابنی دوستیکت هه یه به ناوی (ماهیر)ه وه ، با نه و باخه وانیکی ماهیری وابیّت که چهندین جوری جیاوازی گول و گولزار له باخچه که یدا ده روینییّت ، به لام لیهاتووی (ماهیر) ته نیا له چوارچیوهی باخه وانیدا سنوردار نییه ،

ماهیر لهههمان کاتدا دارتاشیکی نیجگار کارامهیه، له شوینی کارهکهیدا له کهرهسته و تهخته سهرهتاییهکانهوه گهلیک میرو کورسی و شتی دیکه دروست دهکات...

له ههمان كاندا ماهير چێشتلێنهرێكى زوّر دهست ڕهنگينه! ناوبانگى خواردنه بهتامهكانى له ههموولايهكى شارهكهدا بلاو بوّتهوه.

وادابنی ماهیر سهره رای ئه وانه، نیگارکیشیکی به توانایشه.

لەبەر ئەرھەمور لێھاتوێتيە، بێجگەلە (بارە ماھير)، ماھير بەم نارانەشەرە بانگدەكرێت:

باخهوان دارتاش چیشتلینهر نیگارکیش تا چ ئهندازهیهك ماهیر بناسیت، تا چ

رادهیه که درک به توانا و لیهاتووی شهو، تاییه تمه ندی و ناوه کانی شهو بکه یت،

ناوی (ماهیر) تاکو ئه و ئهندازهیه مانا و

تێڰەشتنى ھەيە لاى تۆ.

کاتنیک ناوی ماهیر دههننیت، تندهگهیت که لهههمان کاتدا بانگی باخهواننک، دارتاشینک، چنشتلننهر و نیگارکنشینکیش دهکهیت.

ههرکاتیّك پیویستت به گول بوو بهبی ئهوهی بچیته لای کهس، راسته وخق ده چیته کن (ماهیر)، به لام ئه و ماهیرهی که یه کیّك له ناوه کانی (باخه وان)ه. گهر پیویستت به کورسی بوو، نه وا ته نیا له ماهیر داواده که یت، وه لی نه و ماهیره یه کیک له ناوه کانی (ماهیری دارتاش) ه.

ئهگهر حهزت له تابلزیه کرد به دیرواری ژووره که تر هه لیواسی، ئه وا ته نیا له ده رگای مالی ماهیر، واته (ماهیری نیگارکیش) ده ده ی بز ده ستخستنی تابلزکه.

ئهگهر پهیت نهبردایه به لیهاتووییه فرهچه شن و زوده کانی ماهیر و ناوه جیاوازه کانی ئهو، ئه و کات و شه ی (ماهیر) له لای تی مانایه کی جیاوازی نهبوو.

ئەگەر وترابا: "ماھىر كېيە؟"

دەتورت: "ماھىرى خۆمان ئىدى!"

نه دهتوانی باسی گوله ههمه پهنگ و جوانه کانی پیکه شتووی دهستی نه و میزو کورسییانه ی دروستی کردوون...

نه قسه یه کت ده بو بن وتن ده ریباره ی خواردنه به تام و به له زه ته کانی نه وشه یه که ده رحه ق به و تابلز ناوازانه ی نه و ده یانکیشیت.

ئەر كات دەتورت: "ماھىر دەلىيىت؟ بەلى، دەيناسىم، چۆن نايناسم! ماھىر ئىدى"

با ئەم نمونەيەت بىربىت، ئىستا يادەرەريەكى بچوكى خۆمت بى دەگىرمەرە...

بهیانیه که در نوسکودار) سواری به لهم بووم، نه و پۆژه په شهبابوو، له مقرمقری نیوان گهشتیاره کانی دیکه، که نهوانیش وه که من چاوه پی گهیشتنی پاپوره که یان ده کرد، بوم ده رکهوت که نه مرود (لودوس) به سه ختی هه لده کات.

۱- لزدنس: ئەو رەشەبا ناوچەييەى لە باشوور ياخود باشوورى رۆژئاواوە ھەڵ دەكات و
 ھەندىك جارىش دەبىتە باران بارىن (لە توركيا).

لهچهند کاتیکی دیاری کراوی سالدا له کهنارهکهدا بای لودوس ههلدهکات، زورجار دهبیته هوی وهستاندنی گهشته دهریاییهکان،

چیتر ناتوانن لهمبهری ئاوهکهوه بپه پنهوه بن ئهوبهر. ئهگهر لهکاتیکدا پاپنرهکه لهناوه راستی ده ریاکه دایه لزدنس به هیزبینت، ئیدی حالی گهشتیاره کان په ریشان ده بیت!!

من لهسهرویهندی ئهم جۆره بیرکردنهوانهدابووم که چهند ئافرهتیکی بهسالاچوو لهولاوه بهدهنگی بهرز و دلشادیهوه قاقایان لیدهدا.

ئەوەندە گويم لى بوو، ئەو ئافرەتانە، دواى كرينى ھەندى شىتومەك لىەبازارى (مىسىر) دەچىن بۆ (بيشىكتاش) بى مالى ھاوريىدىكى دۆر خۆشەويستيان و لەوى رۆژيكى خۆش و پى كيك وشىرىنى بەلەزەت بەسەردەبەن.

بن کرینی ههندیک کهرهسهی تازه، الوقم و چهند دانه یه کی دیکه ده بن بازاری (میسر). له کاتی خواردنی بنره و کیکه کاندا، جارجار چهرهسیش ده کرمینن. هه لبه ت زهمکردن به وجنره تامیکی تایبه تی تری ده بیت...

له و سهروبه ندانه دابو و پاپۆ چه که شوینی له نگه رگرتنی نزیك ده بوه وه ، که وقت ه له رزین ، جیچه ی پیره به لهم دلنی سه رجهم گه شتیارانی داخور پاند .

به لی به م جوره، نه و (لودوس)ه ی چاوه پوانی ده کرا هه لیکرد!

پاپوّ په که وته جوله و له قه به ملاولادا، تا ده هات به هیزتر
ده بوو. سه ره تا ده نگی قاقای پوری دلخوشه کان و دوات ریش
ته واوی ده نگه کان بران...

پاپۆرەكە بەجىپە ترسىننەرەكانى بەردەوام بەرزونزمى دەكىرد لەناو ئارەكەدا، جارنىك بەشنوەيەك جىپەى كرد و بەلادا ھات، وتم: (ئىدى راست نابنتەوە).

یه ک له ئافره ته کان هاواری لی به رز بووه وه " ئای خوایه !"

پاپۆره کـه پاسـت بـوه وه وه ورده ورده لـه که ناره کـه نزیـک

ده بووه وه . یان (لود قس) ه که تیپه پیبو یا خود ئیمه له (لود قس)

تیپه پیبوین.

ئەو ئافرەتەى ساتىك پىيش ئىستا لەترساندا ھاوارى لىبەرز بووەوە، ئىستا كەوتۆتە بىرى لوقم كرين، لە ھاورىكەى برسى:

"لهکوی لوقم بکرین؟ جیگایه ک شاره زایت؟ نهگه رنا بوی دهگه ریّین ده ستمان ده که ویّت. هه رچونیک بیّت فروشیاره کان ریّگه مان ده ده ن سه ره تا تاقی بکه ینه وه! نه وه ی هه فته ی رابردوو (مهلیحه) خان هیّنای هه رکه لکی نه بوو، ده توت قوره! دایکی من، نه و ره زیله، ره زیل!. له م نیسته نبوله گه و ره یه دا چووه گه راوه کامه هه رزانه نه وه ی هیّناوه..."

پاپۆرەكى تىدواو نزيك بىدەوە و لەنگىدرى گىرت هىدەوو گەشتيارەكان بەخىراى هەولايان دەدا دابەزن و بەكارى تايبەتى خۆيان رابگەن...

دابهزیم له پاپۆرەکه و بهرەو شوینی کارەکهم دەرۆیشتم ئافرەت پیرەکه هاتهوەبیرم کەله ترساندا هاواریکرد (ئای خوایه!).

لهناخي خومدا گفتوگويه كي پرسيار و وه لامم دروست كرد:

-پورێ بۆچى هاوارتكرد (ئاى خوايه)؟

-ئاى كوره! نەتدى، تۆزىكى مابوو پاپۆرەكە نقوم بىت!

--باشه دهزانم، ئهدى بۆ هاوارى (خودا)ت كرد.

چیم بووتایه به پای تق؟ بیّجگه له وه شتیّکی دیکه هه بوو بق وتن؟ ترسام و هاواری خودام کرد!

-ئايا هەمىشە لەخودا دەترسىت؟

-بێگومان دەترسم!

-وهلی ههرکه (لوّدوّس)ه که دامرکایهوه شویّنهواری نهوترسه دیارنه ما!!

-ئەرە يەعنى چى ئىدى؟

- هەركە پاپۆرەكە لەنگەرى گرت، دەستبەجى دەستانكرد بە پاشملە باسكردنى مەردووم. لوقمەكانى (مەلىحە خان) وەك قور وا بوو، مەلىحەخان زۆر رەزىلە...

له دهردویه لا دووریم خوادیه، به تق چی کوره، سهره رای مهوهش من رویه روو به خودی خویشی ده لیم که ره زیله.

-به لام پوری گیان. خوای گهوره غهیبه و زهمکردنی لی قهده غه کردووین، یه کسانی کردووه به خواردنی گوشتی برای مردوو.

- ئاى ئاى! ئەرى تۆ مەلايت كورم؟

-نهخیّر، به لام تامه زر نبووم بزانم که هاواری خوا دهکهیت، ئه وه چ جزره خودایه که هاواری لی دهکهیت؟

-ئاى ئاى، كەس ھەيە نەزانىت. خودا خودايە ئىدى !...

له راستیدا هاوارکردنی بورنی به سالاچوو زیاتر نهبوو لهوهی

کهسیّك له بهرزاییهکهوه بکهویّته خوارهوه، بر پزگارکردنی گیانی پهلهقاژهیهتی و خرّی بهیهکهم پهلهوه دهگریّتهوه کهدیّته پیّگهی. ههروهك چوّن ئهو کهسه برّی گرنگ نییه که ئهو لقه هی کام درهختهیه، درهخته په جوّره میوهیهك دهگریّت، ئایا گهلاکانی درهختهکه پانن یاخود باریك و دهرزیلهین،... بهههمان جوّر ئهو پوریّیهش لهترسی نقومبوونی پاپوّرهکه هاواری (خودای) کرد. وهلی زانیاریهکی ئهوتری نهبوو دهربارهی ئهو خودایه، بهو ههلسوکهوتهی چهند سالیّك دوای پوداوهکه نواندی دهریخست که فرقر بهتهنگ ئهم لایهنهی بابهتهکهوه نییه.

بێگومان خڒی بهپهلێکی راستهوه گرتبووهوه.

گومانی تیدا نییه،پاپوریک و سهرنشینهکانی ناوی لهنیوهندی گهردهلولیکی بههیزی وادا و لهناو شهپولهکاندا تهنیا و تهنیا خودا دهتوانی رزگاریان بکات.

چــونکه تــهنیا هێــزو تــوانی خــودا بهســهر دهریـا و گهردهلولهکانیشدا زالــه...

ئەوەى دەست بۆ خودا دريزبكات، خودا دەستى دەگريت.

به لام ناچارم بلیم نه و که سه ی ته نیا له که ش و هه وای ناله باردا ناوی خودای بیر ده که وینته و ه زانیاری نه و توی ده رباره ی خوداپی نییه .

نمونه که ی تۆزیک به رلهئیستات وهبیر بکه ویته وه ، کاتیک ده لیت (ماهیر) ، له نه نجامی زانینی لیها توویه کانی ماهیر و نه و ناوانه ی پیدراوه ، ده کریت بزانین چ جوّره که سیک بانگ ده که ین به جوّریک کاتیک ناوی ماهیر ده هینیت:

واده زانیت که ناوی باخه وانیک، دارتاشیک، چیشتلینه ریک و له هه مان کاتدا ناوی نیگارکیشیکمان هیناوه.

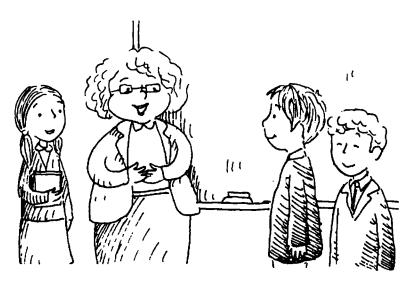
ههر بهم جورهش کاتیک هاواری خودا ده که یت، په ی بردن به وه ی گوایا نزا لای چون خودایه ک ده که ین و له چون خودایه ک ده پاریینه وه، تاکو راده ی په ی بردن به ناو و سیفه ته پیروزه کانی په روه ردگار کاریکی مومکینه.

ئهگهرنا كاتيك پرسيارمان لى دهكريت (چنن خودايهك؟) لهناچارى و نهزانيدا دهليين "خودا ئيدى! كهس ههيه نهزانيت كام خودا!؟"

پێدهچێت کاتێکیش لێمان دهپرسن: "خوات کێیه؟" وهڵامێکمان پێنهبێت ببێته هڒی رووسوریمان... هـه تا ئەوەسـاتەى ھەناسـە دەدەيـن پێويسـتە هـەوڵى ناسـينى ئافرێنامان بدەين.

دەبىيت ھەولىدەين فىدى ناوە جوانەكانى ئەو و واتاكانيان بېين.

سهره رای بوونی مامزستایه کی مه رنی وه ك پیغه مبه ر (د.خ)، په رتوکیکی پیروزی وه ك قورئان، قوتابخانه یه کی ناوازه ی وه ك گهردوون که هه ر له میشووله یه که وه تاکو خوری مه زن ناوینه ی دره وشانه وه ی ناوه پیروزه کانی خودان و تییاندا ده سته لات و جوانکاری ئه و ده بینین، ده بیت چ بیانویه ک هه بیت بی سه عی نه کردنمان و ده رنه چوونمان له و پیرو له دا!

ناوه جوانهكاني خودا

سهرهتا پیویسته بزانیت که ناوه پیروزهکانی خودا واته (أسماء الحسنی)، وهکو ناوهکانی خومان نییه که لهسهر پیناسهکانمان دهنووسریت.

چونکه ئهوهی ناوی لیدهنیین (ناوی من)، به تهواوی ناوی خومان نییه. به لکو باوك و دایکمان پاش ئهوهی هاتینه دنیاوه نهو ناوه.

ئیمه له دواناوهندیدا ماموستایه کمان ههبوو، ناوی (فیلیز) بوو. ئافره تیکی گهلیک پوخوش و هیندیکیش قه له وبوو، زورجار بیزاری خوی دری کیشی دهردهبری:

"منیان ناوناوه فیلیز، کهچی هیچ شتیکم له فیلیز ناچیت." ههم خوی پیده کهنی و ههم ئیمهشی ده خسته پیکهنین.

هاورپیهکیشم ههبوو ناوی (مولائیم) بوو، که واتای خوردوشتی نهرمونیان و ئارامی ههیه، وهای مولائیمی ئیمه هیچ پهیوهندیهکی دوور ونزیکی لهگهال نهرم ونیانیدا نهبوو، له ههرکوییهك شهروبهزم و ههرا ههبوایه بیگومان شهو لهوی بوو، وهای که ناوی لیی دهیرسیت، ده لیت ناوم (مولائیم)ه.

^{ٔ –} فیلیز: چهکهره، یهکهم لق که له توّوی پووهکهوه دروست دهبیّت، (زوّر باریك و لاوازه).

(قودرەت) يكيش هەبوو. بەلام هيچ بارودۇخيكى قودرەتى لەودانەبوو.

كوريكى گچكەى لاوازى بيدەنگى لەسەرخۆبوو.

قودرهتی هه ژار هه میشه چیننکی باشی به ده ستی مولائیم ده خوارد، هه لبهت نه گهر هه م مولائیم و هه م قودره ت به راستی خاوه نی ناوی خویان بوونایه، هه رگیز مولائیم نه یده توانی له قودره ت نزیك ببیّه ته و ده ستی بو به ریّ.

بن ئەومى بەراستى ببیتە خاومنى ھەر ناویك پیوستە سروشتت كتومت ومك ئەو ناومبیّت، پیویستە ھەلگرى تایبەتمەندیەكانى ئەو ناوم و نیشاندەرى ئەوان بیّت. ئەگەر حەشمەت مندالیّکى بەدەن زلى مەزن بووایه و، مولائیمیش كەسـیّكى پەپوله ئاساى نەرم ونیان بووایه، ئیدى ئەو ئەوكات دەكرا بلیّین خاومنى راستەقینەى ناومكانیانن. لەراستیدا به گویرمى ئەومى لە سالانى داهاتوودا چكاریّك ئەنجام دەدەیت، چۆن دەژیت و دەبیته چ جۆرە كەسـیّك، ناویّك یان زیاتر دەست دەخەیت.

بۆ وينهى بابەت دەنووسىن، ناوى نووسەرت لى دەنرىت. وينهى دەكىشىنت، ناوى وينهكىشت لىي دەنرىت.

ئەر كەسەى كە نوسىينەكانت دەخوينىيتەرە بىت دەلىيت (نووسەر)، ئەرەى وينەكانت بېينىت دەلىت وينەكىش. ئەرەى ههندیک زیاتر لیّی وردببیّته و متیده گات تق چیّن نوسه ریّک یاخود چیّن ویّنه کیّشی) تی له چیّن ویّنه کیّشی) تی له نووسین و ویّنه کاناتدا ده رده که ویّت.

ئهگهر خه لکی خودی خویشت نهبینن، به تیپوانینی نوسین و وینه کانت ده زانن نووسه ر و وینه کیشیت. پیده چیت کورت و درییژی بالات، پهنگی قرت و چاوه کانت، شیوازی پوخسارت نه زانن، وه لی ده رباره ی نووسه ری و وینه کیشیت ده توانن ببنه خاوه نی گه لی زانیاری.

بددهر لهماندهش کۆمده لیّك تایبه تمهندی کاره کتدری تی تری به تیّیه رپوونی کات خوّمان نیشان دهدهن، دهبنه ناویّك بوّت.

بن وینه نهگهر مهردووم بینیان که تن ههمیشه حه زبه وه دهکهیت دیاری به سهر دوست و هاورییاندا ببخشیته و هارمه تی هه ژاران بدهیت و پیداویستی موحتاج دابین بکهیت، ئه وکات ناوی (سه خی) یا خود (به خشنده)ت لی دهنین.

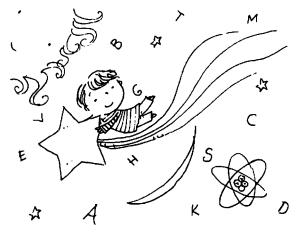
که سیکی به سیزر و شه فه قه تبیت، ناوده نریّیت (مشفیق) و که سیکی زانابیت ناو ده بریّیت (زانا).

که سنکی زور جنی متمانه و باوه رپیکراوبیت پنت ده لنن (ئهمین) واته (ئهمانه پاریز).

وه لی هیچ کیام لیم نیاو و سیفهتانه لهسیه رپیناسیه که تنانوسریّت، که چی له ناوه نووسراوه کهی پیناسیه که ت گه لی زیاتر خاوه نی نه و ناو و سیفه تانه یت و زیاتر تی دهناسیّنن.

بیکومان ئهم میشکه چکولهی ئیمه ههرگیز توانای تیکهشتنی له زاتی مهزنی پهروهردگاری نییه. گهر لهم گهردوونه بی سهروبنهی لهبهرچاوهکاندایه تینهگهین ئیدی چلون ده توانین لهو زاتهی گهردوونی له نهبوونهوه هیناوه ته بوون، تیبگهین. بهلکو تهنیا لهریگهی روانین له بهدیهینراوانی ئهوهوه ده توانین له چونیتی خودای گهوره تیبگهین.

بهوینه ی روانین بن پهرتوکه کانی نووسه ریّك نهگه ر بروانینه پهرتوکی گهردوون، بهوینه ی ته ماشاکردنی تابلزی وینه کیشیک نهگه ر ته ماشای ئاسمانه کان و زهوی بکهین و وردبینه وه، ده توانین فیری گه لیّك زانیاری ببین ده رباه ری به دیهینه رمان.

لهسهر لاپه پهکانی کتیبی مهزنی گهردوون که وشهکانی پیک هاتوون له پیتی نهترم و ههسارهکان، ههر له خوره مهزنهکانهوه تاکو میروله گچکهکان و ههر نووسینیکی قه لهمی توانستی خوای گهوره وهك پهنجهرهیهك به پووماندا ده کرینه و هو ناوه جوانه کانی زاتی نه و وه ك خوری دره و شاوه ی ناسمان ده رده خه ن.

ئەمانەى خوارەۋە چەند نمونەيەكن لەق ناۋانـەى ھـەر زوق دۆنـە يادمان:

* نهو خودایهی که زور زور بهخشندهیه بهرامیه ههموو به دیهاتوانی (الرحمن)ه نیشانده ریکی نه و په حمه ته یشی سوز و میهره بانی بی پایانی دایکان و هه تقولانی شیریکی شیرین له سنگی دایکانی جیهاندا بو به خیوکردنی کوریه کانیان.

* ئەو خودايەى كە تاكو ناكۆتا دوورە لـه ھەرشىتىكى ناشىرىن (القدوس)ه. لە پەرى بالندەكانەوە بگرە تاكو گەلاى درەختەكان بەخاوينىترىن شىيواز دروست دەكات.

* ئەر پەروەردگارەى ھەموو ئەو ئەستىرە، خىزر، مانگ و ھەسارانەى لە قولايەكانى ئاسماندا بەرشىيوەى خىزى دەيەويىت ھەلدەسورىنىت، بىگومان خاوەنى ھىزىكى نەبراوەيە تاكو ئەر كارەى پىئ ئەنجام بىدات. بەئەنىدازەى مەزنى و نەبراوەيى گەردوون، مەزنى و نەبراوەيى گەردوون، مەزنى و نەبراوەيى گەردوون، مەزنى و نەبراوەيى گەردوون، مەزنى و نەبراوەيى

ههر کهسیّك دهدات که سهریّك بهرزیکاته وه و نیگایه ك لهناسمان بکات. بهم جوّره لاپه وهی ناسمان که به پیتی هه ساره کان له سهری نوسراوه دهرخه ری هه ردوو ناوی (القادر و المتکبر)ی خوای گهوره یه.

- * ئەو خودايەى ھەمووشىتىكى لە نەبوونەوە ھىناوەتە بوون (الخالق)ه، ھەرچىەك ھەبىت لەبەرئەوەى ئەو فەرموويەتى (ببه) بۆيە ھەيە.
- * ئــهو خودایــهی میوهکـان، گولّـهکان، زینــدهوهرانی بــه ههمهچهشن و جیاواز بهدیهیناوه (الباریء)ه.
- * ئەو خودايەى كە پوخسارى مىرۆۋ، بەئەنىدازەى مشتكك دەبئىت، دروستكرد بەجۆرئك كە ھىى ھىچ كەسىئك لەسەر زەويدا بە تەواوى لە ھىلى كەسىئكى دىكە نەچىئىت، ناوئكى دىكەى (المصور) 6.
- *ئەو خودايەى لە جێگاگەلى وەھاوە كە ئەسلەن بىرمان بۆى ناچێت نىعمەتى جۆراوجۆرمان بۆ دەنێرێت (الوھاب)ه.
- * ئەو خودايەى بەگويرەى ھەموو گەروو و گەدەيەك خۆراكى دروستكردووه (الرزاق)ه.
- * ئەو خودايەى لەوەرزى بەھاردا دەرگا لەسەر تۆوە بەفر گرتووەكانى وەرزى زستان ئاوەلادەكات (الفتاح)ە. ھەموو دەرگا

داخراوه کان ده کاته وه، ده رگای توه کان، ده رگای دله داخراوه کان و ده رگای ژیرییه کان...

* ئەو خودايەى نىعمەتى بىستنى بەخشىوەتە ئىدمە بىكومان خۆى بىسەرى رھايە. يەكىك لە ناوە يىرۆزەكانى (السميم)ە.

* ئەو خودايەى ھەستى بىنىنى بەخشىووەتە ئىمە، بىنەرى ھەموو شتىكى گەورە ياخود بچوكە لە تارىكى ياخود روناكىدا. لەھسەموو چساوە بىنەرەكانىدا نساوى پسىرۆزى (البصسىر) دەدرەوشىتەوە.

* ئەو خودايەى كە ھەموو تايبەتمەنيەكانى درەختىك لـەناو تۆوەكەيدا دەنوسىتەوە و دەيپارىزىت (الحافظ)ه.

هه موو تـ ترویکی دره خـ ت که سه ره تا له ژیر خاکدایه و ماته، پاشان کاتی خرّی هات له زهویه وه سه ر ده ردینیت، ناوی پیروزی (الحافظ) نیشان ده دات...

* ئەو خودايەى كە باران بى تۆوەكان، شىر بى كۆرپەكان، ھىلانە بى بالندەكان و لەسىنەى دايكاندا خىلىشەويسىتى بى مىدالان فەراھم دىنىنى، دەزانىنى ھەركەسىك پىرىسىتى بەچىيە و بەو پىيە پىئى دەبەخشىنى. يەك لەناوە جوانەكانى ئەو (المقىت)ە.

- * ئه و خودایه ی که له شاده مارمان زیاتر له ئیمه نزیکتره، یه ك له ناوه پیروزه کانی (الرقیب)ه، له هه مووشت و که سیک لیمانه وه نزیکتره.
- * ئـــهو خودايـــهى نيعمهتــهكانى لــه ژمـــاردن نايـــهن و سهخاوهتمهنيهكانى بي ئهندازهن (الكريم)ه.
- * ئه و خودایه ی ئیمه ی له هه مو و شتیک زیاتر خوش ده ویت، ئیمه ش ئه ومان له هه مو و شتیک زیاتر خوشده ویت، خودا (الودود)ه و له هه مو و که س زیاتر ئه و شیاوی خوشویستنه.
- * خودا ههردهم دوست و یارمه تیده ری به نده چاکه کانیه تی و (الولی)ه.

* ئەو خودايەى كە گەلا پزيووە مردووەكانى پايز لە بەھاردا دانە بەدانە زيندوو دەكاتەوە، ئەو خودايەى پاش مردن زيندوو دەكاتەوە (المعيد)ه.

* ئەو (المُحي) م كە پووى زەوى پپكىردووم لە زىنىدەوەرى فرەچەشىن و بىي ئەنىدازەى زۆر. ژيان ھىلى ئەوم و تەنيا ئەو دەتوانىت ژيان بېەخشىت... ئەو (الحى) م

خودا خاوهنی ئهمانه و چهندین ناوی جوانی نهبراوهی وهك ئهمانهیه. تاچهند ئاشنای ئهو ناوانهبین، کاتیک ده لیین (الله) یاخود (خودا) ئهوکات باشیتر دهزانین که له کام خودا دهپاریینهوه و داوای یارمهتی لی دهکهین.

له کاتی برسیّتیدا داوای روّزی له و ده که ین، له نه خوّشیدا داوای شیفا له و ده که ین، له کاتی ترسدا هانا بو لای نه و ده به ین، کاتیّك ده سته وسان ده بین له به رده م کاریّک دا ته نیا ده ست بو نه و به رزده که ینه وه، بو ده ستخستنی پیداویستیه بی سنوره کانمان ته نیا له ده رگانه ی نه و ده ده ین…

خرشویستنمان دهدهینه دهستی شهو، ههموو تومیدیکمان به زاتی تهوه، وه خری ده فهرمینت: ((ههرگیز بی تومید مهبن له میهرهبانی من)). شهو به ناوه جوانه کانیه وه نیمه ی له نهبوون هینایه بوون، بوونمانی به هه زار و یه ک جوانی پازانده وه.

مردن له وه وه ده ناسین و دووباره زیندووبوونه وه ش ته نیا له و چاوه پی ده که ین ۱۰۰۰ نه و نه و که سه یه که هه موو شتیک موحتاجی نه و هم و محتاجی هیچ شتیک نییه!

ئیمه ئهومان له ههموو شتیک زیاتر خوشدهوییت، ده شرانین که ئه و نیمه که له ههموو شتیک زیاتر خوشدهوییت ... چاوه روانی به هار له و ده که ین...

له هیچ ده رگایه کی دیکه ناده ین و دهست له هیچ که سیکی دیکه یان ناکه ینه وه ...

به ههموو هه له کانمانه وه، به ههموو کهموکورتیه کانمانه وه، به ویه په په دویه که موکورتیه کانمانه وه، به ویه پی بیده سته لاتیمانه وه به نا بی نه و ده که ین. ده به ین ده ستگیر و یی سوزی نه و ده که ین.

ئەر پەروەرىنى ئىمەيە!

رەحمەتى ئەن ھەمون شتنك دادەپۆشنت!

ئەو لىخۇشبوونى خۇشدەويت!

